קפטן אינטרנט

מוסף הארץ למולטימדיה

http://www.haaretz.co.il/captain • גיליון מס' 16 24.6.97

פלישתם של חוטפי הקבצים (עמ' 8)

ממשלת הרשת (עמ' 4)

מה זה בכלל אינטרנט? (עמ' 12)

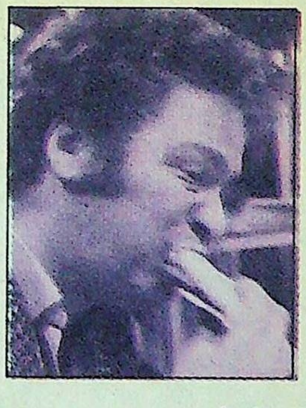
עכבר הכפר

עיכוב קל "אם לא היינו מתעס־קים כל כך הרבה בחוק ההמרה, היינו יותר מתקדמים מארה"ב בענייני אינטרנט" (ח"כ מיכאל איתן נואם בפני אורחי התערוכה אינטרנט וורלד)

בשביל מה זה טוב, בעצם? "הדבר הגרוע ביותר בחדשות טל־וויזיה או רדיו או במידע באינטר־נט, הוא בדיוק העובדה שלא מוצגת שום סיבה המסבירה מדוע נמצא שם המידע" (ניל פוסטמן, פרופסור לתקשורת מאוניברסי־טת ניו יורק)

החתול הווירטואלי? "אנחנו לא נהפוך לשותפים של המחש־בים שלנו. אנחנו נהפוך לחיות המחמד שלהם, ואני רק מקווה שהם יטפלו בנו באהבה" (ארתור סי. קלארק, בראיון ל"אינטרנט אנדרגראונד")

חבלי לידה "אנחנו ממש חיים את החווייה של הפיתוח" (העיתו־נאי אורי אלוני בעת הצגת גרסת הביתא של אקספלורר 4 בתערו־כת אינטרנט וורלד, שלוותה בתק־לות רבות)

רק הזמנים משתנים "זה היה דומה לתגובה של ג'ורג' בוש, כשהוא ראה בפעם הראשונה את קורא הברקוד בסופרמרקט" (פרנ־קלין רידר, לשעבר בצוות הבית הלבן, על הרגע שבו הוצג האתר של הבית הלבן לנשיא קלינטון)

מנוחה והרבה נוזלים "וירוס מחשב יכול לגרום לתחושת אי־נוחות וחולשה, שהיא לעתים קשה יותר מזו הנגרמת על ידי אחיו הביולוגי" (סטיב ווייט, בכיר בצוות הפיתוח של איי־בי־אם)

תצלום: יואב רוקאס

שלושה ימים, 20 אלף מבקרים, 123 חברות, 5,000 מטר מרובע, עשרות מרצים רמי מעלה, כמה חברי כנסת והרבה גימיקים היו המרכיבים הבולטים של תערוכת אינטרנט וורלד. עושרה של התערוכה הבינלאומית הראשונה לאינטרנט, שהתקיימה בבנייני האומה בירושלים, הצביע לא רק על הרצינות שמיי־חסים בארץ ובעולם למתרחש בחלל הקיברנטי, אלא נתן גם הזדמנות להתוודע אל התושבים הנבחרים של האומה הגלובלית הנבנית. מתצפית לא מדעית אפשר לקבוע כבר עכשיו שהרוב המכריע של האומה החדשה הוא גברי, ילדים זוכים לאזרחות כבוד והעניבה היא אביזר האופנה הדומיננטי. מבחינה גיאו־פוליטית, ישראל – וגם העברית – זוכות לכבוד שמשום מה נעדר מהחיים האמיתיים. "... לא דיברתי עברית מאז הבר־מצווה שלי", הקדים להתנצל אד זנדר, נשיא חברת סאן, לפני שהציג בשפת התנ"ך את תחזיתו המהפכנית על עתיד האינטרנט. חבל רק שכשזה מגיע לאי־מייל בעברית, אין עם מי לדבר

אייל ברוך

שלום, כאן הקפטן שלכם

עונת החתונות בעיצומה, וזה עושה לקפטן שלכם הרבה טוב על הלב. בחור רו־מנטי, הקפטן, אין דבר שמרגש אותו יותר משני אנשים הנשבעים אמונים זה לזו. לא פחות מכך משמחת אותו העובדה שיש אל־כוהול בחינם.

אבל לא הכל ורוד, אתם יודעים. מה שמדיר שינה מעיניו של הקפטן לפני, במשך ואחרי כל חתונה, זו העובדה שיש יותר מדי סמבה. הקפטן שלכם לא סובל סמבה. יותר מכך, הקפטן שלכם מקבל פריחה מסמבה. ברגע שהוא שומע את הצ'יקיצ'יקיטה, הוא מתחיל להת־גרד. לכן, כשהקפטן מתקשר לאשר את הגעתו הוא מתעניין לדעת אם ישמיעו סמבה. אם כן – הוא מביא איתו ווקמן. לא שיש לו, חלי־לה, משהו נגד העם הברזילאי. הכדורגל שלהם הוא עילאי, זו רק המו־סיקה שלהם שמחורבנת. אבל חוץ מזה, חתונות זה נהדר.

חיי נישואים ואינטרנט הם ז'אנרים דומים. בשניהם צריך קשר טוב וחזק, הרבה סבלנות, הבנה בסיסית – או לפחות סקרנות – בכל הנוגע לטבע האנושי והכי חשוב: שניהם הרבה יותר טובים בלילה.

לא הרבה אנשים עמדו על הדמיון הרב בין שני הדברים, וזו אולי הסיבה שלמדור הפו־פולרי "קפטן הצילו" מגיעות יותר שאלות בענייני אינטרנט מאשר בעניינים של בינו לבינה. חבל. אם יש משהו שהקפטן שלכם מבין בו יותר מאשר באינטרנט, זה יחסים. אתם יכולים לשאול את הקפטן שלכם הכל, הוא מבטיח לענות.

אפשר לקבוע, במידה מועטה במיוחד של צדק, כי אנשים מתחברים לאינטרנט ומתח־תנים כמעט מאותן סיבות. אפשר גם לקבוע, במידה קטנה בהרבה של צדק, כי אנשים מתגרשים ומתנתקים מהרשת בשל אותן סיבות.

בעיצומה של עונת החתונות, מבקשים הקפטן ואנשי צוותו לברך את הזוגות הטריים ובני משפחותיהם וגם את המתחברים החדשים (את משפ־חותיהם פחות), על הצעד החשוב שעשו לקראת חיים טובים יותר. זה אולי גם המקום להזכיר שוב, שבכל בעיה שעלולה לצוץ – מפונט עברי ועד בגידה נבזית במיוחד – אתם תמיד יכולים לשאול את

הקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

הנה ממשלה שפועלת כמו שצריך

אולי בגלל שהיא וירטואלית. ממשלת האינטרנט שקמה באחרונה - וזו לא בדיחה - מבטיחה "להיטיב את האינטרנט" ולייצג את קהל המשתמשים לפני הממשלות השונות בעולם האמיתי

דפנה לוי־ינוביץ

גם לאינטרנט, מעוזם האחרון של האנרכיסטים האמיתיים, מפלטם של שוחרי החירות, מחבואם של מתעבי הממסד ומקדשם של האינדיווידואליס־טים שאינם חייבים דין וחשבון לאף אחד - יש, תאמינו או לא, ממשלה.

"ממשלת האינטרנט" או בשמה הר־שמי InterGOV, היא למעשה איחוד של חמישה גופים: משמרת התככים, משמ־רת הנוער, המועצה הצרכנית, משטרת האינטרנט וקולו של האינטרנט. חמשת הגופים פועלים בנפרד מ־1991, ועכ־שיו הגיעו למסקנה שביחד זה גם יותר יעיל, וגם יותר כיף.

המטרה הרשמית של הממשלה, כפי שמנסח זאת פיט המפטון, נשיא הארגון, היא "להיטיב את האינטרנט". הרעיון הוא להפעיל באופן מרוכז פיקוח וביקו־רת על הנעשה באינטרנט, כדי לספק לגולשים תמימים מידע על רמאויות, נוכלים ואנשים רעים באופן כללי, המ־נצלים את העובדה שהרשת אינה שיי־כת לאיש ואינה פועלת תחת סמכותו של איש, על מנת לרמות את הזולת.

הצהרת היסוד של הממשלה, שמונ־תה מטעם עצמה, אומרת כי תפקידה הוא הגנה על זכויותיהם של משתמשי האינטרנט, שמירה מפני ניצולם לרעה והשמעת קולם ברבים. לשם כך היא מפעילה מאגרי מידע גדולים שבהם רשומים כל מי שאי פעם ניצלו לרעה את המרחב הקיברנטי: כל מי שניסו למכור, לסחוט כספים, לרמות ולנצל אחרים ותרמיתם נחשפה - על מנת שלא יוכלו להפיל בפח גולשים נוס־פים. השירותים השונים שכל הגופים האלה גם יחד נשבעים להעניק לאזר־חיהם־מרצון יוענקו כולם בחינם. מלה של המפטון.

המפטון, המקפיד להדגיש כי אינו ראש הממשלה החדשה - שכן תפקיד כזה כלל אינו קיים, ומדובר בהתאגדות הנשלטת על ידי החברים בה - מעיד על עצמו כי הוא ההוגה המייסד של אי־נטרגוב, וכי הרעיון עלה בראשו כבר ב־1986. בימים אלה, אומר המפטון, מצט־רפים לארגון שלו כמה אלפי משתמשי אינטרנט בכל שבוע, "והיום אנחנו מר־נים 2 מיליון חברים רשומים".

הפעולה הראשונה שעשתה הממש־לה החדשה היתה סיווג של אתרים, כדי שהמבקרים בהם יוכלו להחליט במבט מהיר אם מדובר בסביבה עוינת או באתר שהם מעוניינים לשוטט בו. קבו־צות הדיון הבינלאומיות של הממשלה, שהכניסה אליהן חופשית, אמורות לדסקס בתחומים המעסיקים את קהילת האינטרנט ולחפש פתרונות שיהיו מקובלים על כולם. וחשוב יותר: הממשלה החדשה אמורה להיות הגוף הראשון שייצג את משתמשי האינטר־נט לפני ממשלות העולם השונות, המ־נסות לשלוט בתופעה הסוציולוגית הגדולה וחסרת הגבולות ביותר שידעה האנושות עד כה.

לממשלה יש גם שגרירים - משת־משי אינטרנט בארצות שונות, שתפ־קידם לדווח להמפטון על כל אקט מוסרי/ממלכתי שעלול להשפיע על חופש התנועה באוטוסטרדת המידע, ובמקביל גם ליצור קשרים עם הר־שויות השונות באותן מדינות, על מנת שהללו יהיו מודעות לקיומו של גוף מרכזי המייצג את משתמשי הרשת.

מי שרוצה להתלונן על מעשי נבלה שנעשו בתחומי האינטרנט מוזמן לעשות זאת אצל הזרוע החוקרת של הממשלה החדשה, שמצדה תנסה לחשוף את הנוכלים ולהוקיע אותם בר־בים. מאחר שגם משטרת אינטרנט יש כאן, המתלוננים לא רק יקבלו בדואר אלקטרוני חוזר את תוצאות החקירה, אלא גם יקבלו דיווח על הסנקציות שננקטו נגד האחראים לפשע. המשט־רה אינה רק גוף וירטואלי, אלא קבוצת אנשים שמבטיחה להפעיל במקרה הצורך את המשטרה המקומית האמי־תית וסוכנויות מתאימות ברחבי תבל.

הממשלה נולדה, כך אומרת הצהרת היסוד, מתוך הכרח ושאיפה לייצג את אזרחי האינטרנט באשר הם, מול שאר העולם. האתר שלה אמור להיות מקום מפגש בינלאומי, שאפשר יהיה להע־לות בו לדיון כל נושא, בכל שפה, ומבלי לחשוש מצנזורה. חלקים נרח־בים מהאתר עדיין נמצאים בשלבי בנייה שונים - אבל אחד מחלקיו היותר חינניים כבר מוכן: ממשלת הנו־ער, המכונה "אינטרגוב ג'וניור", מנסה לא רק לאפשר לצעירים (בלי הגבלת גיל) לפתוח את הפה, אלא גם לחנך אותם לאזרחות טובה - גם אם מדובר באזרחות העולם הווירטואלי.

האתר הראשי של ממשלת האינטר־נט, נמצא, לדברי המפטון, בין תשעת האתרים הפופולריים באינטרנט, למרות שנפתח לפני כחודש בלבד. "חשוב שמשתמשי האינטרנט בכל העולם יתאגדו", הוא אומר, "מפני שאם כל קבוצה תנסה להתדיין עם הממשלה המקומית שלה, זה רק יחליש את כוחנו. ההתאגדות שלנו תהפוך אותנו לגוף חזק וגדול שממשלות העולם לא יוכלו להתעלם ממנו". הל־וואי.

שאלות, טענות, תמיכה או ביקורת אפשר לשגר למנהל הכללי של ממשלת האינטרנט: MikeKing@InterGOV.org

התרשמות כללית, חומר רקע והרשמה יש באתר הבית: http://www.InterGOV.org

מחשב-על לכל ילד

דו"ח אמין

עידו אמין

אם לא תכננתם לעשות משהו מיוחד עם המחשב שלכם בדקות הקרובות, תוכלו לתרום את זמן המחשב הפנוי כדי לסייע בחיפוש חייזרים (ראו ידיעת חדשות בעמוד זה), פיצוח הצפנות ואולי בניית פצצת אטום. הרעיון הבסיסי: תוכנת שומר מסך מתוחכמת מאפשרת לכם לתרום זמן עיבוד מיותר ממחשבכם האישי, לצורך פתרון משימות הנשלחות אליה ממוקד תיאום באינטרנט. התוצאה: נוצר כוח חישובי קולקטיווי המשתווה למחשבי־על, אותם מחשבים האסורים ליצוא למדינות מסוימות, משום שהם יכולים לשמש לבניית פצצות אטום.

זהו ציון דרך פיקנטי: פעם, דווקא בעלי מחשבים קטנים היו עומדים בתור כדי לקבל כמה דקות מחשב ממחשבי הענק. למעשה, אחת ממטרות האינטרנט היתה לאפשר לחוקרים במקומות מרוחקים ועניים להסתייע במחשבי האוניברסיטאות הגדולות. עכשיו, דווקא האוניברסיטאות הגדולות, אך המדולדלות, מחזרות אחר דקות פנויות בפנטיום הפרטי של תלמידי בתי ספר.

על עוצמת הכוח המתקבל ניתן ללמוד מהסיפור הבא: חברת RSA, יצרנית ההצפנה המשולבת בנטסקייפ, מקיימת זה זמן מה תחרות, שהפרס בה 10,000 דולר, למי שיפצח ססמה מוצפנת. עוצמת ההצפנה היא 56 ביט, כלומר – קיימים 72,057,594,037,927,936 מפתחות שיש לבדוק כדי לגלות את המפתח שיפתח את הססמה. זה מספר לא זניח עבור שום מחשב, גם מחשב־על.

מה עושים? משתפים פעולה. בשוודיה הוקם פרויקט לפיצוח הססמה על ידי איחוד זמן החישוב של מחשבים פרטיים רבים באמצעות תוכנה שפותחה במיוחד לכך. התוכנה מקבלת סדרת מפתחות ממאגר שבמוקד הפרויקט, בודקת אותם בזמן שאתם שותים קפה, ושולחת אותם בחזרה. כך הגיעו מפתחי הפרויקט החדש לעוצמת חישוב קולקטיווית של 3 ג'יגה מפתחות בשנייה. יום לאחר שהפרויקט יצא לדרך, פוצח הקוד.

לפי כללי הפרויקט, המפצחים יקבלו אלף דולר מהפרס, מארגני המבצע יקבלו אלף דולר, ואילו השאר יוקדש לפרויקט תוכנה ללא כוונת רווח.

איזה פרויקט? לי יש רעיון: הבה נקים רשת בינלאומית של אזרחים שיפצחו הודעות מוצפנות שרשויות השלטון שולחות אלו לאלו. הנה, התפקידים התחלפו. או אולי נסייע בפתרון משימות לאומיות? באחרונה מאיימות סנקציות אמריקאיות על אוניברסיטת באר שבע, הנחשדת על ידי ממשלת ארה"ב בשימוש במחשב־על מתוצרת ארה"ב לצורך בניית פצצת אטום. אולי, במקום להסתבך עם האמריקאים, נשלח להם בחזרה את מחשב־העל שלהם, ואת משימות החישוב המסובכות נחלק בין המחשבים המפוזרים בבתי הספר שבארץ. אז מה אם הם מיושנים? המחשב שפיצח את הקוד של RSA היה בסך הכל פנטיום 90 מגהרץ. הנה אם כן, היכונו לעתיד: מחשב־על לכל ילד. ועכשיו ילדים, הראשון שיגלה חייזר יזכה במשטח לעכבר.

איך לקנות נעליים באינטרנט

גם אם הקניות באינטרנט תופסות תאוצה, והמאבק על השליטה במכירת הספרים והתקליטים מחריף, עדיין נראה כי יש מוצרים שיישארו מחוץ לטווח ידו של הארנק האלקטרוני. למשל, קשה לדמיין איך אפשר יהיה לקנות בגדים ונעליים באינטרנט. קשה? אני מוכן לעזור.

השבוע פנה אלי ידיד בבקשה בלתי שגרתית: עזור לי למצוא את הנעל שלי באינטרנט. הבחור רכש במיטב כספו (כ־400 שקל) נעליים מפוארות של ריבוק – לא באינטרנט, אלא בחנות נעליים ברחוב אלנבי בתל אביב. כאשר קרא את התווית (כאלה הם ידידי), גילה כי בנעליים אפשר להתקין משאבה שתחזק את אחיזתן בעזרת אוויר דחוס.

למרות שבעל החנות טען לקשרים הדוקים עם יבואני הנעליים, ידידי העדיף לבדוק את נושא המשאבה אצל היצרן, ולכן גלשנו לאתר ריבוק: אתר מפואר הכולל קטלוג עדכני של נעליים, מידע על ההיסטוריה של החברה, שירות לאיתור משווקים ואף קבוצות דיון.

אינעל האינטרנט

בגלישתנו באתר של ריבוק ובאתרי נעליים אחרים גילינו שני דברים: 1. שנעליים עולות בחו"ל פחות מאשר בארץ (נו, בשביל זה צריך אינטרנט?). 2. בישראל נמכרים ללא בושה דגמי השנה שעברה של ריבוק, שכבר הוצאו מחלון הראווה האמריקאי. כך גילה ידידי – לעוגמתו – כי נעליו היקרות מאלנבי לא ירשימו איש בהארלם.

רגע, אבל מה עם המשאבה? בארה"ב אין בעיה להשיג אביזרים מן השנה שעברה. משאבה עולה 4.98 דולר באחת החנויות באינטרנט, ואפשר להזמין בדואר אלקטרוני. למה כל כך בזול? כי כמה כבר אפשר לדרוש בשביל אביזר לנעל שעולה כ־70 דולר?

מכורה לגלישה

הנה סיפור מוכר על ניצול, עם היבט חדש של היי־טק

סנדרה האקר, אשה מסינסינטי, חשודה שנעלה את שלושת ילדיה בחדר מט ליפול שהונחו בו זכוכיות שבורות וצואה. בעלה הסגיר אותה למשטרה.

הסיבה? המשטרה טוענת, כי האקר היתה מכורה לגלישה באינטרנט, ולא היתה מוכנה שילדיה יפריעו לה. היא תואשם בשלושה סעיפים של סיכון ילדים. הילדים – בני שנתיים, שלוש וחמש, הועברו לחסות המשטרה.

למומחים כבר יש מינוח לבעיה ממנה סבלה האקר: הפרעת ההתמכרות לאינטרנט. כמו כל התמכרות אחרת, הם טוענים כי היא עלולה לגרום לאי־רצון לאכול, לישון או להתפרנס. ואנחנו אומרים: משוגע זה משוגע.

בכל אופן, אם גם אתם מרגישים בקבוצת הסיכון, גלשו נא לאתר "אינטרנטוהולים אנונימיים". מצחיק ביותר.

http://www.safari.net/~pam/netanon/index.html

מחפשים את אי.טי

גם אתם יכולים להשתתף בחיפוש אחר צורות חיים חדשות

משתמשי האינטרנט יוכלו להצטרף לציד החוצנים אם ינצלו את המחשב שלהם כדי לעבד מידע מטלסקופ, המנסה לאתר בחלל החיצון אותות רדיו. לאחר שקוצץ התקצוב הממשלתי של תוכנית החיפוש אחר חוצנים בארה"ב – SETI – החליטו המדענים שלא לקנות מחשבי־על חדשים, ובמקום זאת להשתמש בכוח העיבוד של אלפי מחשבים אישיים שבבעלות משתמשי האינטרנט.

בקרוב יוכל כל מי שחפץ לסייע לפרויקט חיפוש החוצנים להוריד תוכנת שומר מסך מיוחד וקובץ מידע בגודל של מגהבייט אחד, מתוך מידע שנאסף על ידי טלסקופ החלל ארקיבו בפורטוריקו. כאשר מחשבי המתנדבים לא יעסקו בדבר חשוב יותר, תנצל תוכנת שומר המסך את המחשב לניתוח גוש המידע בניסיון לאתר סימני תקשורת.

למחשב האישי ייקח בערך יומיים לבחון כל פיסת מידע, ובסיום הניתוח יועלו התוצאות על שרת הפרויקט, שירכז וינתח את התוצאות. כשהמשתמשים יבקשו פיסת מידע נוספת, הם גם יקבלו דו"ח התקדמות על הפרויקט כולו.

אם במידע יימצאו תופעות חריגות, תנחה SETI את ארקיבו לשוב ולבחון את האזור, כדי לבחון אם התדר היה השתקפות מכדור הארץ או רעש רקע מהחלל. "קיימים כללים עולמיים שיושמו אם המדענים יאתרו תשדורת חוצנים כלשהי", אמר דיוויד אנדרסון, מייסד "מדע בגדול", הארגון שמאחורי הפרויקט.

"לא נוכל להאזין לאם־טי־וי של החוצנים עם הדבר הזה, אבל אולי נוכל לקבל תשדורות מאי.טי", אמר אנדרסון, והוסיף: "אם נוכל לגייס לעניין 100 אלף משתמשים, הרי שהשגנו בכך כוח עיבוד גדול יותר מזה של כל מחשב־על שברשותנו". גם בתי ספר יגויסו למבצע, ועבורם יתוכנת שומר מסך מיוחד. היעד הבא של אנדרסון: גיוס המתנדבים לפרויקט של ניתוח הדי־אן־איי האנושי.

רוצים לעזור? www.bigscience.com

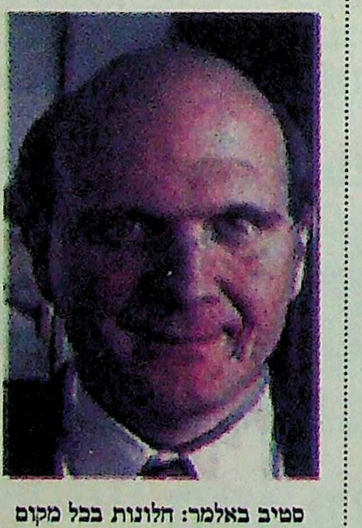
אם אין מחשב־על, נוכל למצוא את אי.טי גם בעזרת מחשב איטי

וחלונות לכל...

סגן הנשיא הבכיר של מיקרוסופט, סטיב באלמר, הציג את התשובה של ענק התוכנות לחזון מחשב הרשת: חלונות, חלונות, חלונות. בנאום שנשא בשבוע שעבר בתערוכה PC אקספו, הציג באלמר חלונות הפועלים כמעט בכל סוגי המערכות: שרתים, מחשבים רגילים, מחשבים נישאים ואפילו מחשבי רשת. על פי באלמר, "חלונות יהיו בכל מקום". "חלונות בכל מקום היה רעיון די מטופש ב־1985, 1987, 1989. אבל ב־1997, דברינו על חלונות בכל מקום הם בעלי משמעות".

באלמר הציג את הגישה הזו כניגוד לחזון מחשב הרשת דק הגזרה שהציגו אורקאל, סאן מיקרוסיסטמס ואיי־בי־אם, על פיו המשתמשים יפעילו תוכנות ג'אווה ודפדפנים על מחשב מקומי "רזה". "דפדפן אינו רזה", אמר באלמר. מול הניידות המפורסמת של ג'אווה, שסיסמתה "כתוב פעם אחת, הרץ בכל מערכת הפעלה" הוא הציב אסטרטגיה פשוטה: "'חלונות בכל מקום' זה בחלקו חלק מאסטרטגיית 'כתוב פעם אחת, פעל לתמיד' שלנו. אבל איננו מתחילים מהתחלה. לפחות כאן הכוס חצי מלאה". במלים אחרות: כשהעולם כולו יעבור לחלונות, לא תהיה שום בעיה.

אלא שמזיגת חציה השני של הכוס מתעכבת: הגרסה הבאה של חלונות NT תצא מאוחר מכפי שהעריכו קודם במיקרוסופט. לעומת הצפי הראשוני של NT 5 בתחילת 1998, באלמר אמר כעת כי היא תצא "כשנה מהיום" – כלומר, כמעט שנתיים לאחר ש־NT 4 שוגרה לחנויות.

סטיב באלמר: חלונות בכל מקום במקום מחשבים רזים

...או חלונות מעל הכל?

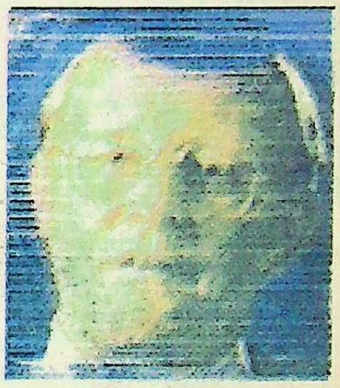
מנכ"ל נטסקייפ בהתקפה על גייטס

מנכ"ל נטסקייפ, ג'ים קלארק, אמר בנאום לפני כנס הפרלמנט האירופי בנושא הטלקומוניקציה במאה ה־21, כי על צירי הפרלמנט האירופי ועל הפקידות בנציבות האירופית לעמוד על המשמר על רקע מהלכיו של ביל גייטס בשוק דפדפני ותוכנות האינטרנט.

קלארק, אחד מחלוצי הרשת, אמר כי היא חושש שמיקרוסופט תשיג שליטה באינטרנט בכך שתרכוש לעצמה "אחיזת חנק" בתחום התוכנות הפועלות ברשת. "המסר שלי לאירופה הוא זה: 'היזהרו'. האינטרנט חייב להישאר פתוח", אמר.

"על המשתמשים לשים לב למה שקרה בשוק המחשבים האישיים, ציין. "אף אחד לא העריך לפני 15 שנה שחברה עם מערכת הפעלה תהפוך לחזקה כל כך". מנכ"ל נטסקייפ אמר, כי הוא מקווה שרשויות ההגבלים העסקיים בארה"ב ובאיחוד האירופי יבינו בסופו של דבר את משמעות המונופול האפשרי של מיקרוסופט. הרשויות "ישברו" את ענק התוכנות מיקרוסופט לחטיבות נפרדות. "אני סבור כי מיקרוסופט תאולץ להתפצל ממש כמו AT&T וסטנדרד אויל", אמר.

קלארק אמר עוד, כי נטסקייפ תמשיך להתמקד בשוק העסקים ולא בשוק הביתי.

ג'ים קלארק, מנכ"ל נטסקייפ. הזהירות משתלמת

באג השבוע:

התקפת "ג'יהאד" סגרה את האתר של מיקרוסופט

אתר מיקרוסופט נסגר זמנית בסוף השבוע האחרון לאחר התקפה של האקרים שניצלו באג בשרת האינטרנט של הלונות NT 4. הבאג התגלה על ידי מתכנת, טוד פאסט. פאסט בחן כיצד בודק שרת מיקרוסופט כתובות אינטרנט, וגילה שאין כל בעיה לגרום תקלה באמצעות בקשת כתובת לא קיימת. הוא כתב, והעמיד לרשות הקהל, תוכנית בשם "ג'יהאד", המאפשרת לכל דכפין להיות "סייבר־טרוריסט", כהגדרתו.

"זהו באג מביך ביותר עבור מיקרוסופט, במיוחד כשבאחרונה הם גוברים על נטסקייפ בתחום השרתים", כתב פאסט. "העובדה שכל אחד עם מעט טינה ומקלדת עצבנית יכול לסגור כל אחד מאתרי לקוחותיהם צריכה לשבת להם על המצפון".

בסוף השבוע האחרון נמצאו בעליל מספיק בעלי טינה עצבניים, שניצלו אותה כנראה לגרימת סגירתו הזמנית של אתר מיקרוסופט. נציגי מיקרוסופט אמרו שהבעיה הזמנית בשרת שלהם נגרמה בחלקה על ידי הפופולריות העצומה שהאתר שלהם זוכה לה, והשיפורים שהם מכניסים באתר על מנת להתמודד עם הפופולריות הגואה.

באג השבוע שעבר:

הוטלא הבאג בנטסקייפ

שבוע לאחר שדווח על פירצה בטיחותית בתוכנת הלקוחות החדשה, ולמרות החוסר בשיתוף פעולה מצד מגלה הבאג, העלתה נטסקייפ בשבוע שעבר לאתר ה־FTP שלה תיקון לבאג. הבאג מאפשר לבעל אתר לקחת קבצים ממחשבי המבקרים באתר.

נראה כי המנגנון שבעזרתו נשלף הקובץ מן המחשב המקומי קשור לפרוטוקול העברת טפסים אלקטרוניים, שכן נטסקייפ מציעה למשתמשי נטסקייפ המודאגים לשנות מיד את סימוני העדפותיהם בענייני בטיחות, כדי שיופיע מסך אזהרה לפני כל העברת טופס אלקטרוני.

כדי למנוע לחלוטין נזקים מהבאג הזה, מציעה נטסקייפ למשתמשי הנוויגטור להוריד את הגרסה המעודכנת של הקומיוניקייטור (או הנוויגטור) הכוללת את התיקון.

יצוין כי הסכנה העיקרית מן הבאג לא נשקפת למשתמשים הפרטיים, אלא לאלה שמנהלים רשת מקומית. במערכת הקבצים של מנהלי רשת יש קבצים חשובים ששמותיהם ידועים, והבאג בנטסקייפ יכול להקל על ניסיון פריצה למערכת מוסדית.

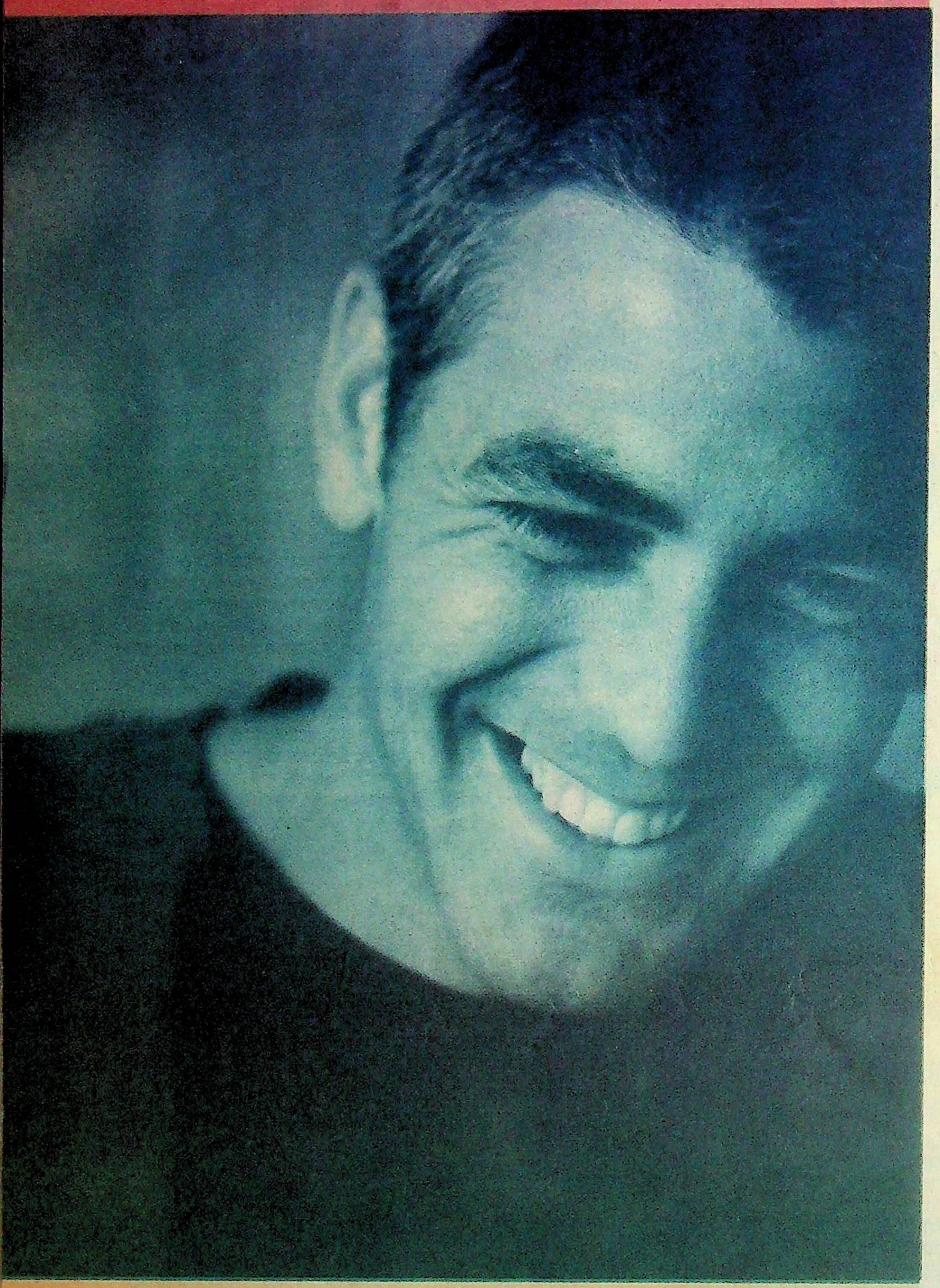
פתרון לבעיה החדשה נמצא על ידי החברה הישראלית צ'קפוינט, במסגרת תוכנת "פיירוול" שלה. את הפירצה הבטיחותית איתרה החברה הדנית קאבוקום, שדרשה לקבל עבור מלוא הפרטים סכום משמעותי יותר מאלף דולר, הסכום הקבוע שמשלמת נטסקייפ למאתרי באגים בתוכנותיה. במסגרת תוכנית הנקראת "מטמון הבאגים", נטסקייפ העניקה פרסים ל־20 "לוכדי באגים" – אך במקרה זה הודיעה כי לא תשלם מאומה.

איפה הכסף הגדול?

הפרסום באינטרנט גדל, אבל לא מספיק מהר

הפרסום באינטרנט צומח במהירות, וההכנסות ממנו הגיעו ל־129.5 מיליון דולר ברבעון הראשון של 1997, על פי הדו"ח החדש של "משרד הפרסום באינטרנט". ביל באס, אנליסט בפורסטר ריסרצ', אמר כי החברה שלו מעריכה כי השנה ההכנסות יגיעו ל־400 מיליון דולר, וכי אחוז הצמיחה מדי שנה יהיה כ־250%, עד שנת 2000. "מחירי המודעות לא יעלו", אמר באס. "אם כבר, אז הם יירדו, כל זמן שיש יותר היצע מביקוש", הוסיף.

עם זאת, נראה כי יש סיבה למסיבה, ולו רק משום שהגידול בהכנסות מפרסום מאשש את המודל הכלכלי של הכנסות מפרסומות ברשת. בעייתיות המדידה של החשיפה לפרסומות ברשת נתפשה כגורם המעכב את גידול נפח הפרסום – אך למרות השיפורים המוגבלים בשטח זה, ההוצאות על פרסום באינטרנט גדלו ביותר מ־300% מאז עמדו על 30 מיליון דולר, לפני כשנתיים.

ת ר א ו מ ה ש ה ע כ ב ר ה ב י א ע ל

ג'ורג' קלוני

ג'ורג' קלוני – ד"ר דאג רוס בסדרה "אי־אר" – נולד ב־6 במאי 1961 במדינת קנטאקי בארה"ב. עסקי השעשועים ליוו אותו מילדותו: אביו הנחה את "המופע של ניק קלוני", תוכנית אירוח ברשת טלוויזיה מקומית; ודודתו, רוזמרי קלוני, היתה זמרת ג'אז מצליחה למדי. למרות זאת, קלוני עצמו עשה את צעדיו הראשונים בברנז'ה בגיל מאוחר יחסית – 21, לאחר שהוא לא התקבל לנבחרת הבייסבול של סינסינטי. ההופעה הראשונה שלו היתה בפרסומת לרשת למכירת מערכות סטריאו. אחרי כמה פיילוטים כושלים ותפקידי אורח בקומדיות, בהן "רוזאן", הוא נחת ב"אי־אר", ובתוך שבועות הפך ל"רווק המבוקש ביותר בהוליווד". כצפוי, וכפי שקורה באחרונה ליותר מדי שחקני טלוויזיה, הוא נחטף לטובת המסך הגדול, ואף תפס את מקומו של ואל קילמר בסרט "באטמן ורובין". בשנה שעברה הוא חתם על חוזה לשלוש שנים עם חברת וורנר. קלוני היה נשוי לטליה בלסם, וכיום הוא חי עם סלין באר לידרן. הוא חושב שההצלחה הגדולה באה לו בשל העיניים. באן־בי־סי, לעומת זאת, יודעים את האמת: "יש לו אחלה תחת", אמרה המלהקת של "אי־אר", "רק בגלל זה הוא קיבל את התפקיד".

- http://www.geocities.com/TelevisionCity/4967
- http://www.batman-robin.com
- http://www.nbc.com/entertainment/shows/er/bioclooney.html
- http://www.albany.net/~williamh/netindex.html
- http://www.geocities.com/Hollywood/2766/index.html
- http://www.mrshowbiz.com/features/plus/batpack/index.html
- http://www.mrshowbiz.com/features/interviews/plus/clooney.html

פרישחתם של חוט

דרור פויר

רונה שגב, מנכ"לית ונשיאת "קידום מולטימדיה", היא אולי נקודת המפגש היחידה בין "קפטן אינטרנט" והשבועון "לאשה". בכל זאת, אשת עסקים בת 28 שחתמה לא מכבר על חוזים בינלאומיים בהיקף של יותר מחצי מיליון דולר – סיפור הצלחה מאיפה שלא מסתכלים על זה – בהחלט שווה כתבה חושפנית על "איך זה להיות אשה בעולם של גברים". אבל אנחנו פה, במערכת הקפטן, מה אכפת לנו אם היא אשה? גם זה שהיא בלונדינית עם עיניים כחולות וחיוך של מיליון דולר לא מזיז לנו בכלל. אנחנו אדישים לזה לחלוטין, עולם של גברים זה בסך הכל ססמת פרסומת לבירה לא מוצלחת במיוחד. זהו. סיימנו עם סוגיית הג'נדר, אפשר לגשת לעניינים.

שני דברים חשובים קרו באחרונה בגזרת שגב. הראשון הוא חתימה על החוזים שנזכרו לעיל. מדובר בחוזי הפצה למשחק החדש של קידום מולטימדיה, שנקרא "וירוס". המשחק, שייצא לשוק בתחילת אוקטובר בארה"ב, אירופה ויפאן (גם תורנו יגיע), הוא משחק אסטרטגיה מורכב עם אלמנטים של אקשן מהסוג הישן. אם רוצים, אפשר להתייחס אליו כאל המשחק הפוסט־מודרני הראשון.

"וירוס" מדמה, בתלת ממד, את המחשב האישי שלכם – על כל התיקיות, הקבצים ומערכות ההפעלה הכי פרטיות שלכם – הנתון להתקפה של וירוס קטלני. תפקיד השחקן להיכנס, להילחם בווירוס ולהציל את המחשב. המוטיווציה, במקרה זה, תהיה גבוהה בהרבה מאשר לנהל איזה כפר של איכרים מטופשים במאה ה־16. אפשר לשחק "וירוס" גם ברשת (בינתיים רק לשני שחקנים) כשאחד הוא הווירוס והשני הוא האנטי־וירוס. אם אתם לא רוצים – וזה יותר מלגיטימי – להכניס מישהו אל תוך המחשב האישי שלכם, קיימת גם אפשרות של מחשב וירטואלי – קרקע נייטרלית. מדובר, ואני שיחקתי את זה, בחוויה מפחידה ביותר. במיוחד כשהווירוס, שמעוצב כמו ג'וק מהחלל החיצון, מתקרב לתיקייה עם תמונות העירום.

לפני כשבועיים הטיסה שגב לארץ קבוצה של 15 עיתונאים מאירופה, ששיחקו את המחשק והתלהבו בערך כמוני (רק יותר בנימוס). חברת טל־סטאר הבריטית (החברה העצמאית הגדולה בבריטניה) תפיץ את המשחק באירופה. חברת סירטק האמריקאית, גם היא חברה מכובדת, תפיץ את המשחק בארה"ב וחברת אימאג'יניר, החברה השנייה בגודלה ביפאן להפצת משחקי מחשב, תפיץ את המשחק ביפאן. ברגעים אלה ממש מוצג המשחק בתערוכת E3, אחת מתערוכות המשחקים החשובות בעולם, המתקיימת באטלנטה, וזוכה להתעניינות גבוהה ביותר.

שתי החברות, אגב, הבטיחו מכירות של 100 אלף עותקים בשלושת חודשי ההפצה הראשונים.

מה שמרהים במיוחד בווירוס זה העובדה שעל כל מחשב יתקבל משחק אחר לגמרי. אם אתם בעניין של משחקי אסטרטגיה, כדאי לכם מאוד לחכות. ועוד דבר, "וירוס" רץ על חלונות 95 ולא על דוס. מבחינת המשתמש זה לא אומר כלום, אבל מבחינת החברה זה אומר מבט לעתיד.

השלישייה הפותחת

קידום מולטימדיה קיימת שלוש שנים, וזה המשחק השני שהיא הוציאה לשוק. המשחק הראשון, שנקרא "דובוקווסט", יצא ב־1995 (גם הוא עדיין לא הגיע לארץ). "דובוקווסט" הוא מעין "דום" לילדים – ילדום -- המשלב לגו ואקשן. הילדים בונים לעצמם רובוט ויוצאים להילחם באויבים. בגלל שמדובר במשחק לילדים, אין אלימות. אתם יורים בועות סבון, נעקצים על ידי זבובים חייכניים, הופכים את אויביכם לעציצים חביבים. אין שפריצים של דם, אין איברים קטועים. "רובוקווסט" הופץ על ידי פיליפס אינטראקטיב מדיה ונמכר די טוב, אבל בגלל כל מיני עניינים (מייגעים ביותר), פרשה פיליפס מהדיל. בקידום מתכננים לצאת בקרוב לסיבוב שני עם "רובוקווסט".

המשחק השלישי של קידום, The Chase, מתוכנן לצאת בתחילת 1998. זהו משחק אקשן תלת ממדי שעדיין נמצא בפיתוח. ממה שראיתי, גם הוא נראה מבטיח – בערך כמו העתיד של שגב.

הדבר השני החשוב הוא ההכרזה של קידום על טכנולוגיית תלת ממד חדשה לאינטרנט, שנקראת 3D (Total Enterteimt 3DET). הטכנולוגיה מאפשרת למשתמשים להיכנס לאינטרנט ולהסתובב בעולמות תלת ממדיים בזמן אמת. מדובר באותה הטכנולוגיה של המשחק, פרי פיתוח מקורי של קידום. אם אתם רוצים להתרשם, הכנסו לאתר של קידום – http://www.kidum.co.il – הורידו פלאג־אין קטן ופשוט, ותרכלו לראות במה מדובר. באתר יש צ'ט (בינתיים בג'אווה, אר־טר־טו יהיה צ'ט תלת ממדי), חומר על החברה וגם משחק אקשן חמוד שנקרא Mordor.

במלים פשוטות: מה שמיוחד באתר של קידום, ובטכנולוגיה שלהם, הם: 1. הזרימה. לא צריך לחכות שבע שעות עד שהכל יירד, כל החומר זורם דרך הרשת בשלבים. אתם משחקים, ולאט לאט המשחק נפרש. 2. השילוב של אודיו ווידאו. עד היום הייתם צריכים להוריד פלאג־אין מיוחד לכל דבר – פה הכל ביחד, בפלאג־אין אחד. אפילו הסאונד תלת ממדי.

קידום מולטימדיה היא אחת מחברות המשחקים הבולטות בארץ, אולי הבולטת שבהן (זה לא קשה, יש משהו כמו שלוש).

למה מצב חברות המשחקים בארץ כל כך עלוב?

שגב: "זה לא מצב עלוב. יש חברות טובות של משחקים. יש כמה בעיות בתחום הזה. כדי להצליח צריך הרבה אורך רוח, שלוש או ארבע שנים לפחות, עד שיכירו את השם שלך. השוק שלנו פה הוא קצר רוח, אולי זה עניין של מנטליות. ודבר נוסף, השוק של המשחקים הוזנח בארץ. בניגוד למוצרים חינוכיים למשל, שהפריזו בהערכה שלהם. ויש גם את העניין של העלויות האדירות. עלות של פיתוח משחק נעה בין חצי מיליון למיליון דולר. סכומים אדירים, הרף מאוד גבוה. את המנוע התלת ממדי שלנו לקח לפתח משהו כמו 12 שנות אדם, שזה המון. פה אין הרבה סבלנות, מפתחים איזה משהו במהירות, רצים להנפיק ונעלמים".

כמו בסרטים

שוק התלת ממד באינטרנט הוא, איך לומר, די עלוב. נכון, יש כל מיני תוכנות, אבל רובן מאכזבות. VRML, למשל, זה משהו די נחמד, אבל כמה מכם ניסו אותו יותר מפעמיים בלי להתייאש. הסטנדרטים של מי שרגיל לשחק במש־

וירוס קטלני, מכוער ומפחיד, משתלט על המחשב שלכם. אתם מנסים להציל את התיקיות, ואתם ממש יכולים לראות אותו אוכל את הקבצים ומגהק בקול גדול. זה לא סיוט. זה המשחק "וירוס" מבית היוצר של רונה שגב ו"קידום מולטימדיה"

פי הקבצים

חקי מחשב גבוהים בהרבה.

למה התלת ממד באינטרנט כל כך עלוב?

"אתה אוהב את המלה הזו, 'עלוב', הא? הסיבה היא שברוב המקרים מדובר בחברות שלא באו מתחום המשחקים, אלא מהרשת או מהשוק של סימולטורים, והן לקחו כיוון ריאליסטי יותר. ניסו לחקות את המציאות, אבל זה לא מרשים בכלל, די משעמם אפילו. אנחנו, שבאנו מעולם המשחקים, יש לנו תפישה אחרת. אנחנו לא מנסים לחקות את המציאות אלא ליצור אשליה של מציאות. הפער הוא לא בטכנולוגיה, אלא בגישה. הפער בין המשחקים לרשת הולך וגדל, ואנחנו מנסים להדביק אותו".

איך?

"צריך להפסיק לחשוב על אינטרנט במושגים של דפדפנים, טקסטים אינסופיים ודאבל קליקים על אייקונים קטנטנים. לחשוב יותר בגדול, כמו בחיים – אתה הולך ממקום למקום, פוגש אנשים.

"בהתחלה האינטרנט היה עולם של גאונים ירמים ואנשים שבאו מתחום של הנדסה תעשייתית – כל מיני סימולטורים, מודלים ותיב"ם (תכנון באמצעות מחשב). הכל היה מאוד טכני, ניסו להעתיק אחד לאחד את החיים. החשיבה היתה טכנולוגית, לא בידורית. זה כמו ההבדל בין קולנוע לצילום רנטגן. ברנטגן המטרה טכנית, הכל מאוד מדויק ומאוד נכון – אבל מה? משעמם רצח. עכשיו התפישה היא לעשות את זה כמו סרט. קצת מרמים אותך, מעבירים לך את הזמן, משלים אותך. המשחקים עשו את הצעד הזה מזמן..."

אנחנו עוד זוכרים את "קומבט" באטרי הי־שנים.

"כן. עולם המשחקים עשה את הקפיצה הזו, ועכשיו הרשת מתחילה. האינטרנט יכול להיות מדיום סקסי מאוד, עם הרבה כיף".

שגב לא באה מתחום התכנות. היא למדה פסיכולוגיה ופילוסופיה (תואר ראשון). אחרי הלימודים עבדה כעוזרת מחקר של ד"ר רן פרוסט, שעסק במחקרים בנושא פסיכולוגיה קוגנטיווית.

רונה שגב. חושבת קדימה תצלום: יואב רוקאס

דרכו היא נחשפה למחקרים שניסו לדמות מודל אנושי על מחשב. זה היה המפגש ראשון שלה עם בינה מלאכותית. אחרי הלימודים התחילה לעבוד בקידום, במחלקת מחקר ופיתוח. בלי שום קשר למולטימדיה. בערך אז (לפני שלוש שנים) הסתובב בקידום הרעיון להקים חברה בת למשחקי מחשב. שגב באה עם הרעיון ל"וירוס" והעניינים התחילו להתגלגל.

"היום, כשאני מסתכלת אחורה, היה שם הרבה יותר אומץ מחוכמה".

ממש כמו הביל"ויים.

"כן. ההתחלה היתה קשה. השנה הראשונה היתה ממש קשה בהיסטריה. עד שמישהו יסכים להיפגש איתך, ולמה בעצם שהוא יסכים? בשנתיים הראשונות ביליתי משהו כמו שנה בחו"ל, בנסיעות".

באמת נורא ואיום.

"אני לא אוהבת את זה כל כך, זה לא נעים לטוס לבד עשר שעות ואחר כך לעמוד חמש שעות בפרזנטציה מול חבר מנהלים חמורי סבר של חברה עולמית גדולה. זה קשה. אתה מכיר הרבה אנשים שרוצים לעשות את זה?"

אני רוצה.

"תאמין לי, אתה לא. אבל יש סיפוק ולומדים המון. על שיווק, על טכנולוגיה, כספים".

ומה היעד הבא של החברה, אחרי ש"צ'יים" ייצא לשוק?

"יש התעניינות גדולה בכיוונים של "וירוס 2". הכיוון הראשון הוא של וירוס בחומרה, כי המשחק הראשון עובד רק על התוכנה. הכיוון השני הוא של "מולטיפלייר און־ליין" – המון שחקנים שמשחקים ביחד על הרשת, חלקם מייצגים את הווירוס וחלקם את האנטי־וירוס. הטכנולוגיה מאפשרת לנו ליצור הדמיה של כל האינטרנט, מופשט ככל שזה יישמע, בתלת ממד. זה יכול להיות מדהים. החוכמה בדברים האלה זה להסתכל קדימה, אבל מצד שני לא להקדים את הזמן שלך יותר מדי".

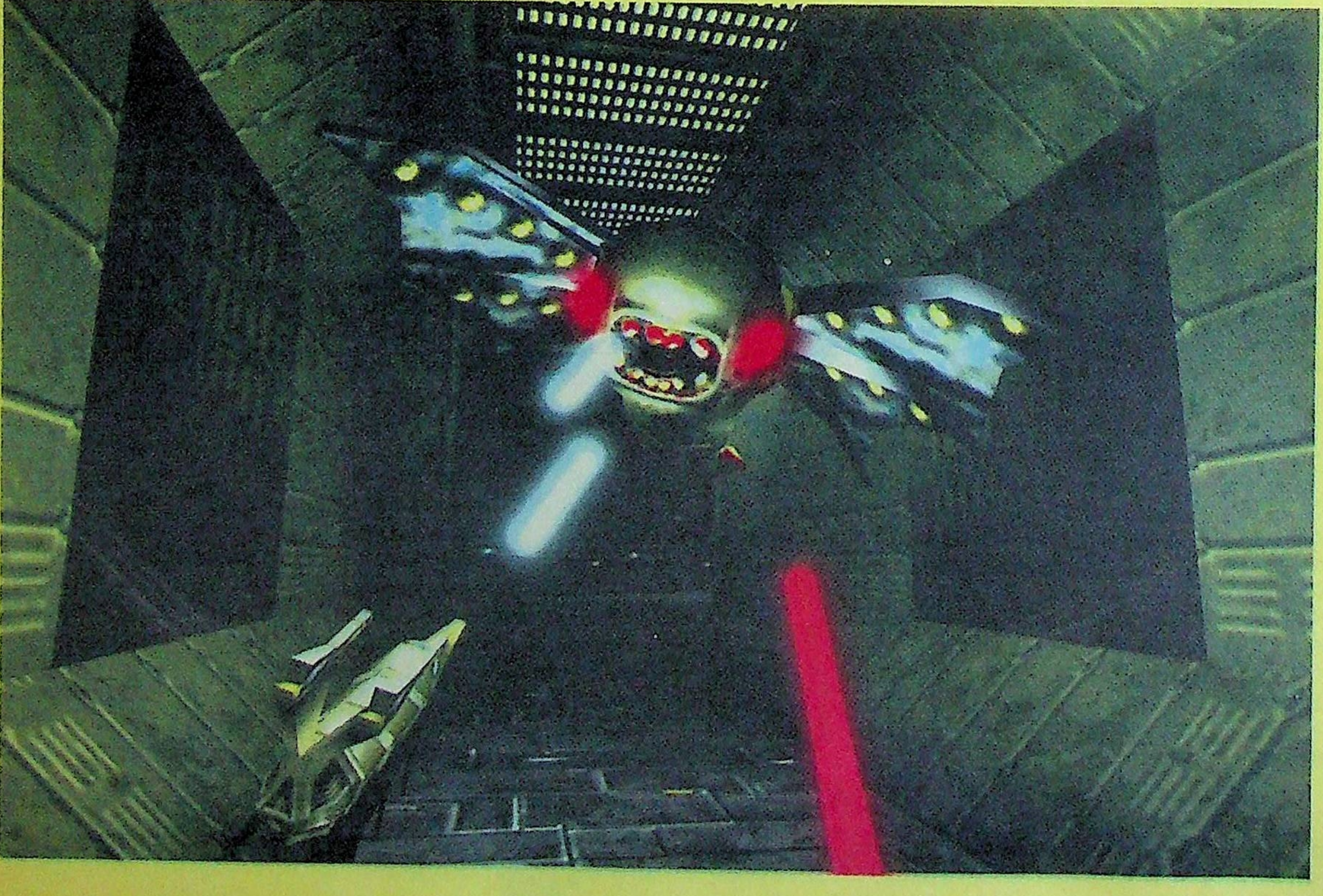
ועולם המשחקים בכלל, לאן הוא הולך? בשנתיים האחרונות יש תחושה שהכל קצת נעצר, חוזר על עצמו.

"אין לי ספק שהצעד הבא במשחקים יהיה בכיוון של ריבוי משתמשים ברשת. זה ישנה את הקרנספט של המשחקים לגמרי, ואת המשחקים עצמם. אי אפשר לקחת את מה שיש עכשיו ולהעביר את זה לרשת בלי שינוי. היום אתה משחק, גומר לשחק, מכבה את המחשב וחוזר אחר כך לאותו מצב. אבל המשחקים האלה, של העתיד, ימשיכו גם בלעדיך. משחקים אינסופיים, שלא יחכו לך. מדובר במשחקים של חלוקת תפקידים, צבירת כוחות, שיתוף פעולה. משחקים יותר חברתיים. דווקא החברות הקטנות עושות את הפריצות האלה".

ומה עוד מחכה לנו?

"שילוב של ז'אנרים. 'וירוס' זה דוגמה טובה – שילוב של אקשן ואסטרטגיה. שחקני אקשן ותיקים מתחילים להפש משהו אחר, קצת נמאס להם לרוץ ולירות סתם. וגם שחקני האסטרטגיה אותו דבר, בסל הכל זה חוזר על עצמו. צריך להביא אותה במשהו חדש באמת".

ללא מורא וללא משוא פנים

המבקרים האמיצים של הקפטן לא נחו גם השבוע

צבא גדול וטיפש

משחק אסטרטגיה מאתגר שמתקיים אחרי השואה האטומית הקרבה. ויש גם טיפים על אופנת שנות ה־70

טל לזר

זה התחיל בשואה אטומית גדולה. כל האנשים נאלצו לברוח אל מתחת לאדמה לכמה עשרות שנים בגלל הנשורת. אבל לא כולם ברחו. אלה שנותרו על פני האדמה נאלצו להתחבר עם חיות שונות וזוחלים (מדובר כאן בחיבור פיסי), וכך נוצרו המוטציות. לאחר כמה עשרות שנים החלו המשאבים מתחת לאדמה להידלדל, ולכן החליטו הניצולים לחזור אל פני האדמה ולכבוש אותה מחדש. המוטציות, כמובן, לא ייתנו לדבר כזה להתרחש בלי מאבק, וכך, בקול תרועה רמה, נפתחת המלחמה בין המוטציות לאנשים.

זהו סיפור המסגרת של KKND – ראשי תיבות של Krush, Kill 'N' Destroy – משחק, שכמו MDK, נכנס לז'אנר של משחקים ששמותיהם הם ראשי תיבות של מעשי אלימות, המכונים בשפה המקצועית משחקי קשמ"א (קריעה, שיסוף, מוות וארונות קבורה).

במקרה שלנו מדובר במשחק אסטרטגיה נוסח Warcraft או RedAlert, שהמטרה בו היא לפקד על צבא, להקים בסיסים ולנצל את משאבי הטבע כדי להגדיל את הכוחות ולנצח את האויב. אלא שב־KKND, לעתים הדבר דומה יותר לפיקוד על חבורת ילדים מפגרים עם רובים. למשל, חיילים שטועים בדרך וגורמים לכוחות תקיפה ענקיים של האויב לרדוף אחריהם הישר לתוך המחנה, או טנקים "עצלים" שלא טורחים אפילו להביט לעבר חיילי האויב, שכבר החלו בהרס מבני המחנה. אין ספק שעל המפקד לגלות אורך רוח וסבלנות רבה. מי שניחן בתכונות האלה, וגם מתעניין במשחקי אסטרטגיה, ימצא את ההשתלטות על האדמה וההגנה עליה, שמציע KKND, מהנה מאוד.

למשחק 30 שלבים, 15 לכל צד במלחמה, שאת תפקידו אפשר לשחק. בשלבים הראשונים השחקן לומד להכיר את הכוחות שלו ושל האויב, והמשימות הן קלות יחסית. אבל, כמו בחיים, בהמשך הדברים מסתבכים. המשימות המתקדמות יותר מעמתות את השחקן עם מצבים שבהם נראה כי למחשב יתרון כמעט מוחלט, והאתגר גדול. האתגר כל כך גדול, עד שהמתכנת של המשחק נאלץ להגיב על האשמות כי המחשב מרמה, ותגובתו נמצאת כמובן על הרשת.

השלבים המאוחרים משלבים פריסת כוחות המתאימה לשטח והחלטה על מיקום הבסיס עם יצירת מערכי הגנה וכוחות תקיפה. העובדה שהשחקן השני, המחשב, פועל בערך באותם התנאים שיש לשחקן, מורגשת מאוד, ותורמת להנאה. כך ניתן, למשל, לפגוע באופן שיטתי במתקני הקידוח של האויב ולגרום לכך שיישאר חסר משאבים, או להילחם במספר חזיתות ובבת אחת לאחר את הכוחות לפלישה למחנה האויב, ולהפתיע אותו באמת. הניצחונות בשלבים אלה שווים את המאמץ.

ל־KKND מצורפת חוברת הדרכה, שאפשר ללמוד ממנה, חוץ מאיך לשחק במשחק, גם למה חוזרת אופנת שנות ה־70, כיצד פועלים תנורי מיקרוגל, ומה לעשות כשבן הזוג מתלונן על שימוש מופרז במחשב. בחוברת ניתנים הפרטים של מחלקת התמיכה הטכנית של חברת מיראז', המשווקת את המשחק, למקרה שתתקלו בבעיות שאין להן פתרון בחוברת. במקרה שלי, מחלקת התמיכה לא היתה זמינה בשעות המובטחות, ולבסוף גם לא סיפקה עזרה ממשית.

ולסיום, טיפ קטן: חפשו פתחי בונקרים עם סמל של קרינה רדיו־אקטיווית עליהם. תמצאו בהם שרידי טכנולוגיה מהמאה ה־21, שמתגלים כשימושיים ביותר.

אתר קטן עם עזרה וגם קישורים מועילים, בין היתר להגיגיו של המתכנת:

http://www.turvaja.ee/roke/kknd/

KKND. הפצה: מיראז' מולטימדיה. מחיר: 229 שקלים

אין זו אגדה

בערך מחצית מנכסי צאן הברזל של הספרות הקדומה גובבו לתוך המשחק הזה, אבל זה לא מונע מהעלילה שלו להיות על הפנים

שלומציון קינן

סוף סוף – משחק שמעוצב בצורת ספר. לא רק שהוא מספר על ספר או מבוסס על ספר, Fable (שזה באנגלית אגדה או משל), הוא מעין דוגמית של ספר. אפשר להניח את האריזה שלו בספרייה, ולהשתמש בה כמקום מסתור אידיאלי לאקדח או לבקבוק ויסקי.

אילי הנפט הסעודים, כמו גם ילדי ישראל, לא יצטרכו יותר לקנות ספרים לפי מטרים – מספיק יהיה למלא את הספרייה במשחקים בצורת ספרים, וכך צועד לו עולם הבידור צעד נוסף לקראת העלמתם הסופית של הספרים מהספרייה.

כמעט בכל סרט־פנטסיה או משחק־פנטסיה משתרבב לעלילה איזה ספר עבה ומצהיב, כאילו מנסים היוצרים לחפות על רגשות האשם שלהם באמצעות העובדה המגוחכת שהם מצלמים ספר או בכלל מתייחסים למשהו עם כריכה ודפים. כך למשל, ב"סיפור שלא נגמר", נעלם העולם בגלל שאנשים הפסיקו לקרוא ספרים. נו, והרי אם לא היו צופים בסרט, אולי היה להם זמן לקרוא את הספר ולמנוע את התרסקות העולם.

גם בעולם המשחקים, ספרים הולכים ומקבלים בהדרגה מקום של כבוד. החל מ"מיסט", שכולו מבוסס על ספרים, דרך משחקים של ספילברג, ועכשיו גם במשחק היומרני Fable, מבית החברה הצרפתית Symbiosis Interactive. מטרת היוצרים, ללא־ספק, היתה לגרום לנו להניח שהמשחק הוא תחליף מצוין לספרי מיתולוגיה ואגדה. ואכן, יש במשחק סממנים מיתולוגיים, רק שהם מגובבים זה על גבי זה.

הכל מתחיל כשבחור צעיר בשם קוויקתורפ יוצא להציל את הכפר שלו, ובכך גם את העולם כולו, במסע לארבע ארצות. קוויקתורפ הוא בן לתרבות עתיקה שפעם היתה עתירת חוכמה ויופי. רק מה? בא ישמעאל (ובמקרה הזה במקום לחפש את מובי דיק יש לחפש דווקא את ישמעאל) וניסה יחד עם ארבעה מורדים לגנוב משהו מהאלים השולטים, שהם בכלל חייזרים. החייזרים הרעים העניש את ארבעת המורדים וחילקו את האדמה לארבעה גושי ארץ נפרדים שמרחפים להם בחלל: ארץ האש, המים, האוויר והאדמה. בכל אחת מהארצות שולט אחד המורדים בעזרת אחת מאבני החן שנגנבו מעמו של קוויקתורפ.

ושימו לב כמה סיפורים שונים משמשים בערבוביה כבר בשלב הזה: הנפילה של לוציפר מגן עדן, יבשת אטלנטיס האבודה, תיקים באפלה, פרומתיאוס שגנב את האש מהאלים, ושאר אגדות שמסבירות את חלוקת כדור הארץ ליבשות נפרדות.

מכל מקום, כאן יוצא קוויקתורפ למסע (שהוא אכן מסע מאוד יפה עם גרפיקה מרהיבה ומלאה פרטים) מחלץ פיה כלשהי מספינת רפאים, גונב מיני מרקחות וחפצי ערך מביתה של המכשפה הרעה; פוגש נזיר טיבטי על גזע עץ חלול (הנזיר מתפוגג והופך לענף), קוטף (בעזרת כפפות) את הפרי "שממנו עשויים החלומות" וגם משתלשל בחבל לתוך באר ומוצא בה לוח אבן עתיק עם כיתוב מיסטי שיכול לחולל רעידות אדמה.

כשמגיע קוויקתורפ לארמון הקרח הוא ממיס את ענק הקרח בעזרת קוקטייל מולוטוב ומתיידד עם ציפור ענק שנושאת אותו לארץ הבאה, הלא היא ערץ הערפילים. בארץ יפה זו האוויר כולו ערפילים צבעוניים והאדמה כולה ביצות מבעבעות ויצורים זוחלים. שם הוא פוגש עכביש ענק, לטאה, תנינה כושית מג'מייקה ועוד שלל יצורים. מארץ לארץ עובר קוויקתורפ הלא שנון במיוחד, בעזרת ממשק מאוד מסובך, ואוסף את האבנים האבודות וזה בערך הסיפור כולו.

בסיכומו של דבר, נראה שעדיף להשקיע יותר בתסריטאים ופחות באריזות בדוגמת ספרים, כדי שהעלילה תצליח גם להצדיק את היומרה, וכדי שהספרים והאגדות והמשלים לא יתביישו, ולא יתייבשו על המדף.

Fable. הפצה: מיראז' מולטימדיה. מחיר: 249 שקלים

צלצל עכשיו
177-022-4743
וקבל מדריך לשיפור ביצועי הרשת
ב ח י נ ם

אם הרשת שלך סתומה כדאי שתכניס את Visage למשחק

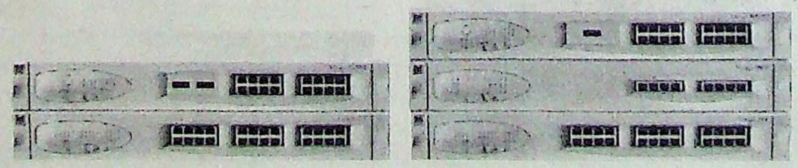
אם רשת המחשבים שלך איטית מדי, אם היא נופלת לפעמים, יש לזה פיתרון אחד: **Visage**. משפחת מתגי תקשורת מחשבים המתקדמת בעולם.

יתרון הגמישות
- Visage ליישום רשת בארגון קטן כגדול.
- 6 סוגי מתגים לשילוב מודולרי.
- מיתוג Fast Ethernet ,Ethernet ו-ATM בכל תצורה אפשרית.
- קישוריות הן דרך קווי נחושת והן דרך סיבים אופטיים.

יתרון הביצועים
- היחיד בעולם בעל יכולת שירשור ב-4Gbps.
- מיתוג 5.8 מיליון מנות מידע לשניה.
- "מנוע" VLSI פרי פיתוח "כחול לבן".
- תמיכה בקבוצות עבודה וירטואליות (VLANS).
- בקרת SMON.

יתרון האמינות
- ארכיטקטורה פנימית מבוזרת ע"י שימוש ברכיבי VLSI מתקדמים.
- ספקי כח כפולים.
הרשת עמידה בפני תקלות!
(NO SINGLE POINT OF FAILURE)

יתרון התמיכה של בינת
- צוות מומחי תקשורת הגדול בישראל.
- פריסה ארצית (ת"א, ירושלים, חיפה וב"ש).
- שרות 24 שעות ביממה.
- שרותי יעוץ, תמיכה, תיקונים והדרכה.

MADGE

MadgeVisage

בינת
תקשורת מחשבים בע"מ

זריקת מרץ לרשת המחשבים שלך

נא להכיר: אינטרנט

מה זה אתר? מה עושה דפדפן? על מה מתדיינים בקבוצות הדיון? איך צוחקים דרך המחשב ולמה מכנים את הישיבה מול המחשב "גלישה"? מורה נבוכים למצטרפים החדשים לרשת. גזרו ושמרו

ניר רפואה

מרוב דיבורים על אינטרנט, גם אנחנו שוכחים לפעמים שלא כולם שולטים בכל המושגים והסודות. יהיה קשה להסביר את הכל על רגל אחת, אבל הרי צריך להתחיל איפשהו. אז הנה, בואו ונתחיל.

האינטרנט היא רשת תקשורת בין מאות אלפי מחשבים הפזורים ברחבי העולם, והיא מאפשרת יישומים כגון גלישה ברשת הכלל עולמית, שליחת דואר אלקטרוני, השתתפות בקבוצות דיון וקיום שיחות בזמן אמת. כל הפעולות האלה מתבצעות בעזרת תוכנת הדפדפן, וחלקן מסתמכות על חיפושים במנועי חיפוש. נכון, זה נשמע אפגנית, אבל ככה נשמעו פעם גם טלוויזיה, טלפון ומיקרוגל. מדובר בכלי העבודה של העתיד, ו – לא תאמינו – הם פשוטים למדי:

הרשת הכלל עולמית

הרשת הכלל עולמית (WWW – World Wide Web) היא אסרפת מסמכים. כן כן. 50 מיליון מסמכים פזורים בתוך אלפי מחשבים, הממוקמים ברחבי העולם. מסמכים אלקטרוניים אלה מכילים טקסט, תמונה, וידאו או קול מידע בכמעט כל תחום שקיים, והם זמינים לכל בעל מחשב ומודם, שקיבל אפשרות גישה לרשת. חברה מסחרית המאפשרת גישה לרשת תמורת תשלום מכונה ספק אינטרנט.

אתר אינטרנט הוא אסופת מסמכים המאוחסנת במחשב המחובר לרשת באופן קבוע. לכל אתר ברשת האינטרנט כתובת משלו. כאשר היא מוקלדת בידי המשתמש בתוכנת הדפדפן מוצגים המסמכים על צג המחשב, ואפשר לשמור אותם במחשב האישי, להדפיס או סתם לקרוא ו"לגלוש" הלאה. ה"גלישה" מתבצעת על ידי לחיצה על "אזורים רגישים" במסמך, המקשרים את ה"גולש" למסמך אחר.

באמצעות חיוג דרך המודם של המחשב האישי מתחבר המשתמש לספק האינטרנט בשיחה מקומית. משם, דרך מחשבי הספק, הוא יכול לקבל מידע מכל מחשב המחובר לאינטרנט, ללא תלות במיקומו הפיסי בעולם. המידע מועבר מהמחשבים הפזורים בעולם למחשבי הספק, ומשם ישירות למחשב של המשתמש הפרטי.

הדפדפן

הדפדפן, שמו העברי של ה־Browser, הוא תוכנה, המחולקת לרוב בחינם, שמטרתה העיקרית לקרוא ולהציג למשתמש מסמכי אינטרנט. בתחילת הדרך הכילו מסמכים אלה רק טקסט, אולם כיום הם כוללים גם תמונות, קטעי קול ווידאו, וקיימים גם ניסיונות ליישם מציאות מדומה (Virtual Reality) בעמודי הרשת.

אחת התכונות החשובות של מסמכי רשת, ושל תוכנת הדפדפן, היא יכולתם להציג הייפרטקסט. הייפרטקסט מאפשר למלים מסוימות, המודגשות בדרך כלל בצבע כחול, להיות קרש קפיצה לטקסט אחר, שלרוב קשור בצורה זו או אחרת למלה המסומנת. הוא יוצר קישורים (לינקים) בין עמודי הרשת. הקישור לא חייב להיות לטקסט או מטקסט, וייתכנו גם קישורים מטקסט לתמונה, ולהיפך. קישורי הייפרטקסט הם אחד המאפיינים הבולטים של הרשת. הם מאפשרים לדלג באופן קל בין מסמכים, ולכן גם לעקוב אחר מידע בתוך מגוון מקורות, גם בלי לדעת מלכתחילה על קיומם של מקורות אלה. לעתים הקישורים מובילים את המשתמש ל"מסע דילוגים" – ומכאן גם הכינוי "גלישה", המשמש לתאר את פעולת הדילוג באינטרנט – שעלולה להרחיק את הגולשים מהמידע אותו יצאו לחפש, אבל לעזור להם לגלות דברים ותחומים חדשים, שאליהם לא היו מגיעים בדרכי חיפוש רגילות.

חברת נטסקייפ וחברת מיקרוסופט מייצרות את שני הדפדפנים הנפוצים. נטסקייפ משווקת את הדפדפן נוויגייטור, ולפני שבוע היא החלה להפיץ – בתשלום – את גרסתו החדשה, הנקראת קומיוניקייטור. חברת נטסקייפ מתמחה בתוכנות שינ„'שיות לאינטרנט. היא חברה חדשה יחסית, שבשנים מועטות צמחה בקצב מדהים ורשמה גם הצלחה כבירה בוול סטריט. חברת מיקרוסופט, ענק התוכנה בראשות המיליארדר ביל גייטס, משווקת את הדפדפן אינטרנט אקספלורר, ובקיצור – אקספלורר. מיקרוסופט נכנסה יחסית מאוחר לשוק הדפדפנים, והגרסה הראשונית של אקספלורר היתה, אם לומר זאת בעדינות, זוועתית. בימים אלה מפתחים בחברה את גרסה 4.0 של הדפדפן, האמור לצאת לשוק בעוד מעט יותר מחודש. לחברות יש פלח שוק דומה בגודלו, עם יתרון קל לנטסקייפ, אולם מיקרוסופט עומלת על שיווק מאסיווי של אקספלורר. הגרסאות המאוחרות של אקספלורר משתוות באיכותן לדפדפן המתחרה, ותומכות בעברית.

דואר אלקטרוני

הדואר האלקטרוני (Electronic Mail, או, בקיצור, E־Mail) הוא אחד השימושים הנפוצים – והחשובים – של הרשת. שיטת התכתבות זו הפכה את היוצרות בתחום התקשורת הבין־אישית על המחשב האישי. לא עוד דוורים הנמלטים מרוברמנים, והקץ לתיבות אדומות, בולים ופקידים עייפים.

לכל משתמש ברשת כתובת משלו, המורכבת משמו (או מכינויו), שאחריו הכוונה למחשב השרת המספק את גישת הקווים לכל רחבי העולם. כתובת דואר אלקטרוני אופיינית נראית כך: yosi@xxx.co.il. כל הודעה הנשלחת על ידי מנוי האינטרנט מגיעה בתוך דקות מספר ליעדה, גם אם הנמען שוהה בארץ המרוחקת אלפי מיילים. המכתב לא חייב להכיל כיתוב בלבד. חברות ובתי עסק נוהגים להעביר גם דו"חות קוליים, תרשימי מודלים גרפיים ומאגרי נתונים בעזרת הדואר האלקטרוני, ומשתמשים פרטיים שולחים זה לזה תמונות, משחקים, תוכנות, קבצי קול ועוד. עם הזמן פיתחו חסידי הדואר האלקטרוני איבה רבה לדואר הסטנדרטי, והם נוהגים לכנות אותו Snail Mail ("דואר צב").

קבוצות דיון

קבוצות הדיון, שמן העברי של ה־Newsgroups, הן מהשימושים הוותיקים של הרשת. קבוצות הדיון הן בדרך כלל לוח מודעות ממוחשב המיוחד לנושא אחד, שעל גביו רשאי כל אדם

להדביק פתק חדש, להגיב על דברים שנאמרים בדיון ולנהל ויכוחים עניייניים יותר או פחות. פתקים נשארים על גבי לוחות המודעות ימים מספר ואז נמחקים, כדי לא לסתום את הלוח. הפתק נקרא, בשפת הרשת, Post.

מגוון הנושאים שעליהם מתדיינים אנשים הוא עצום. כיום פרעלות ברשת, על פי ההערכה, כ־40 אלף קבוצות דיון. הן עוסקות בתחומים שונים, החל מנושאים שברומו של עולם, וכלה בקבוצות דיון על פרות והשפעתן על הפוליטיקה העולמית.

לעושר הזה, כבר מותר לגלות, פנים לכאן ולכאן. הפתיחות הרבה בדיונים (רוב קבוצות הדיון באינטרנט לא מנוהלות על ידי אנשי מקצוע, ולא מופעל בהן שום סוג של צנזורה), גורמת לכך שבמקרים רבים הופך לוח המודעות לרצף של פרסומות מעצבנות וריבים לא נעימים, המלווים במכתבים חריפים ומלאי קללות (המונח המקובל למכתב מסוג זה הוא Flame). בנוסף לבעיה זו יש לציין גם את קיומן של כמה קבוצות דיון העוסקות באספקת תמרנות פורנוגרפיות ותוכנות גנובות, קבוצות דיון של אנטישמים ופדופילים, ושאר תחומים מעוררי מחלוקת ועל גבול הפלילי. הרשת, מעצם היותה משוחררת מכל סוג של פיקוח, נותנת כיום חופש ביטוי מלא. זהו סוד קסמה, אבל יש שיאמרו – גם אחת מבעיותיה הגדולות.

מנועי חיפוש

מנועי חיפוש (שנסקרו בהרחבה בגיליון 11 של "קפטן אינטרנט") הם בעצם האינדקס של הרשת. המחפש מכניס למנוע החיפוש מלה, כמה מלים, משפט או שאלה, והחפשנים מציגים את כל דפי הרשת הרלוונטיים. מאחר שכיום יש יותר מ־50 מיליון עמרדים ברשת – מספר הגדל בקצב מסחרר – יש מירוץ תמידי אחר טכנולוגיה שתאפשר למצוא בדיוק את מה שהמחפש מחפש, במהירות מרבית ובמעט מאמץ.

שיחה ברשת

שיחה ברשת, או צ'ט (chat), היא אירוע המתבצע בזמן אמת, ומאפשר למנויי הרשת לשוחח עם אנשים מרחבי העולם, שספק אם היו נתקלים בם אי פעם בארץ הקודש או בכלל. המשתמש נמצא ב"חדר", ומשוחח בעזרת המקלדת עם אנשים אחרים, שגם הם נמצאים באותו חדר. ברגע שהמשתמש מסיים להקליד שורת תמליל, מופיעים הדברים על צגי כל המשתתפים בשיחה.

חובבי השיחות הללו, שמאפשרות ליצור קשר אישי מיידי דרך הרשת, פיתחו לעצמם במשך הזמן שפה משלהם, המורכבת בעיקר מראשי תיבות וסימני פיסוק, דבר שעשוי להבהיל משתמשים חרשים, שעבורם המלה ROTFL (Rolling On The Floor Laughing – מתגלגל על הרצפה מרוב צחוק) לא נמצאת בלקסיקון. על מנת להביע רגשות – דבר הנמנע בהעדר קשר עין או קול – פותחו סימני רגשות, כמו :((אם תסתכלו על הסימן מצד ימין, תראו פרצוף מחייך).

גם אזורי השיחה ברשת מחולקים לפי נושאים, ובשיחה ממוצעת ברשת משתתפים בין 20 ל־50 איש, לרוב בשמות בדויים וכינויים משובבי נפש (Fire Fox, לדוגמה).

הורדת והעלאת קבצים ברשת

האינטרנט מספק גם, בין השאר, העברת קבצים דו צדדית (Download־Upload). המנויים ברשת מוזמנים להוריד מאתרים מקוונים ברשת תוכנות עסקיות וביתיות, משחקים וקובצי טקסט גדולים שלא מיועדים לקריאה און־ליין. משיכה, או "הורדה", של קבצים אלה מכונה Download, ובסיומה נשארים קבצים אלה על המחשב האישי עד מחיקתם, ולא נעלמים לאחר הניתוק ממחשב השרת. הפעולה ההפוכה, קרי מתן קבצים מתוך המחשב האישי לעמדת משתמש אחר או לאתרים ציבוריים, מכונה Upload.

זהו להיום, אנחנו עוד נחזור אליכם. ואם תרצו עוד הסברים, גילשו נא אל http://www.netdictionary.com/index.html, שם תמצאו את המילון המקיף לכל המושגים הקשורים ברשת. בהצלחה.

קפטן, הצילו!

קפטן שלום. האם יש דרך לשנות את התמונה המופיעה בפתיחה של חלונות 95? כבר נמאס לי לראות אותה

דוד

הקפטן משיב: לא רק שניתן לשנות את תמונה הפתיחה, אלא גם את הודעת ההמתנה לכיבוי המחשב, ואת הודעת הכיבוי. התמונות שמורות בקובץ, שלמרות הסיומת המטעה – SYS – הוא למעשה קובץ Bitmap, שניתן לפתוח בעורך הגרפי שמגיע עם חלונות 95, ה־MSPAINT. הקבצים בהם שמורות התמונות הם C:\LOGO.SYS עבור הודעת הפתיחה; C:\WINDOWS\LOGOS.SYS עבור הודעת הכיבוי; ו־C:\WINDOWS\LOGOW.SYS עבור ההמתנה לכיבוי. אם אינך רוצה לראות כלל את ההודעה בזמן הפעלת חלונות, ערוך את MSDOS.SYS וחפש מתחת לקטגוריה Options את ההגדרה Logo=1. אם היא מופיעה, שנה את הערך מ־1 ל־0. אם אין שורה כזו, הוסף את השורה Logo=0. עוד כמה דברים בקשר לשינוי תמונות תוכלו למצוא ב־http://www.nucleus.com/~kmcmurdo/win95logo.html.

קפטן! הקמתי אתר ב־GeoCities, אבל אינני יודע איך להעביר תמונות (GIF/JPG) מהמחשב שלי לאתר.

סער

הקפטן משיב: GeoCities הוא אתר המספק בחינם מקום להקמת אתרים וכתובת דואר אלקטרוני, עד לגודל 2 מגה, שהם די והותר לכל אתר סביר. כתובתו היא http://www.geocities.com. הסבר מקיף על העלאת תמונות מהמחשב לאתר ניתן לקבל בכתובת http://www.geocities.com/homestead/homeftp.html.

בהצלחה.

המלוכה הבריטית

המעריץ

לאור הפופולריות המדהימה שצבר האתר הרשמי של בית המלוכה האנגלי, צפוי היה היום – והוא אכן הגיע – שבו ייפתחו האתרים הלא רשמיים והלא מנומסים. האתר המקיף והממצה ביותר בכל הנוגע לרכילות הקשורה למשפחת וינדזור על ענפיה השונים הוא אתר החדשות המלכותיות, שלמרות עיצובו הצנוע יש בו הכל על דיאנה, קמילה, וויליאם, המלכה האם בת ה־97 ויורש העצר רחב האוזניים, צ׳רלס.

http://www.etoile.demon.co.uk/Rnews.html

אתר חובה אחר למעריצים, מבית היוצר של העיתון הבריטי הנפוץ ״דיילי מייל״. מכיל המון כתבות, תמונות, סיור וירטואלי בארמונות השונים השייכים למשפחה והיהלום שבכתר: שעשוען מורפולוגי שבו אפשר לזווג את בני המשפחה לבני זוג בלתי אפשריים כמו מדונה או מייקל ג׳קסון, ולקבל תמונה של הצאצאים הפוטנציאליים.

http://www.royaltyuk.com

האכזרי

האתר של ״רויאל נטוורק״ צבעוני להפליא, ומעוצב כראוי לאתר המיוחד לשעשועונים מחוצפים. הוא מגיש אין־ספור אייטמים המאירים את הפן המגוחך בחייהם הציבורים והאישיים של בני המשפחה, ואינו חס אפילו על וויליאם, הנסיך רך השנים ויפה התואר. בעמוד המכונה ״קלאב די״ מופיעה הנסיכה דיאנה כבובת משחק שאותה אפשר להלביש בשלל תלבושות, בעיקר כאלה הכוללות עור, גומי, ניטים ושוטים. אפשר גם להרכיב עמודים ראשונים של עיתונים בדיוניים ובהם כותרות משמיצות במיוחד.

http://www.royalnetwork.com

המעמיק

לכל מי שהתעניינותו במשפחה המלכותית נובעת מטעמי מחקר היסטורי. מאחורי העיצוב המאוד סטנדרטי והרקע האפור, מסתתרות כמויות אינסופיות של מידע גנאולוגי, או במלים אחרות: העץ המשפחתי המורכב, העצום, המסועף והשלם של המשפחה.
מלבד רשימות ארוכות מאוד של לינקים, המאפשרים לעקוב בסבלנות וזהירה אחר ענפיו השונים של העץ המשפחתי הזה, אפשר למצוא כאן חומר עיוני רב ערך, ולהתעמק בתולדותיהם של אבי אבות הממלכה הבריטית, קרוביהם במשפחות מלוכה אחרות והקשרים המשפחתיים המדויקים שלהם עם מיני ארחי־פרחי שלא זכו לרשת את הכתר.

http://ftp.cac.psu.edu/~saw/royal/royalgen.html

אתר המכיל תיעוד מפורט של כל מחלות הנפש, התופעות המגלומניות, הנוירוזות וההפרעות האישיות של מלכים שונים לאורך ההיסטוריה נמצא בכתובת:

http://www.xs4all.nl/~kvenjb/madmon.htm

עץ משפחה

בית על העץ

אומרים שהמידע המלא על המשפחתולוגיה של המין האנושי מתועד בקפידה אצל המורמונים, אי שם באיזה מקלט אטומי תת קרקעי ביוטה. שם הוא נשמר מטעמים דתיים: המורמונים מקווים לגאול את נשמות כולנו לקראת עולם אחר וטוב יותר. באינטרנט אפשר למצוא מידע קצת פחות מלא, אבל עדיין מענג בהיקפו, ומפורט במידה שתסייע לכל מי שמנסה לחקור באופן עצמאי את תולדות משפחתו.
״בית העץ המשפחתי״ הוא אתר חביב במיוחד לצורכי תחקיר על שורשים משפחתיים. כדי להשתמש בו חייבים להירשם (בחינם) – מה שאומר שמחפשי שורשים אחרים יוכלו לנבור במידע שאגרתם, ואולי להתגלות בפניכם בעתיד כקרובים־רחוקים שעליהם לא ידעתם. יש גם אופציית בנייה של עץ משפחתי לילדים, בעיצוב חמוד באמת, כך שהמשפחה כולה יכולה לקחת חלק בפרויקט יצירתי. מומלץ.

http://www.usaafter.com

פחות אבל יותר

״גנאולוגיה און־ליין״ הוא אתר הרבה פחות אטרקטיווי, אבל הרבה יותר ענייני, שמאפשר מחקר של ממש: חיפוש שורשים מקצועי, שבעבר חייב חיטוט בארכיונים, נבירה בספריות ובמשרדי רישום וכיתות רגליים מדלת לדלת, וכיום מחייב שליטה ברזי העכבר הממוחשב בלבד. למעשה מדובר ברשימה מפוארת מאוד של לינקים לאתרי גנאולוגיה וארכיונים ברחבי תבל, שאליהם אפשר לשלוח שאילתות בנושאים שונים של חקר שורשי המשפחה. מחפשים את תאריך הלידה של סבא יוליוס? תוהים באיזה בית ספר למדה סבתא זלמה? הגעתם למקום הנכון. האנשים הטובים שיושבים בסנטה קרוז, קליפורניה, אגרו למענכם כמויות אינסופיות של מידע, ויעבירו אתכם בלחיצה קלה למקום שבו תוכלו למצוא את כל התשובות לכל השאלות.
מי שאי פעם ניסה להתחקות אחר אבותיו, יחסיר פעימה נוכח האפשרות לעיין בארכיון האגודה הגניאולוגית הבינלאומית, המודעות המתפרסמות בכתבי עת גנאולוגיים או להשתמש בשירותיו של אתר שמחפש עבורכם שמות משפחה הנשמעים כמו זה שלכם, בכל צורות הכתיב האפשריות בתבל. חובה.

http://genealogy.emcee.com

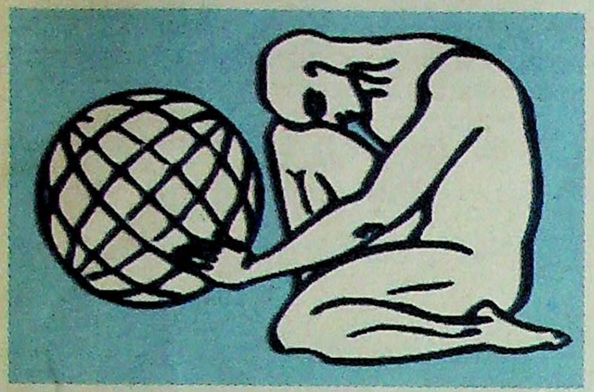

הנקודה היהודית

ההיסטוריה היהודית רבת הנדודים מקשה במיוחד על איתור שארי בשר, שאיש אינו יודע לאיזו פינה על פני הם הגלובוס התגלגלו. ״אתר הגנאולוגיה היהודית״ מנסה, ודי בהצלחה, לסייע בידי כל מי שיודע מהיכן יצאה משפחתו, ומנסה למצוא את קרוביו האבודים בחמש היבשות. יש כאן מאגר מידע עצום, המאפשר חיפוש על פי שמות משפחה או ערי מקור, מדור מיוחד אליו אפשר להפנות שאילתות ולקבל מידע ממחפשים אחרים, קבוצות דיון של מחפשי שורשים, וקובץ ענק של עיירות יהודיות קטנטנות שרובן לא שרדו אחרי השואה, עם אפשרות לקבל תרגום אוטומטי משמה הקודם של העיירה לשמה הנוכחי, במידה שהאזור החליף ידיים מגרמניה לפולין, לרוסיה וכדומה. יש כאן גם תרגומון שיסייע לכם לתרגם תאריכים עבריים לתאריכים לועזיים – למקרה שאתם מתחילים את החיפוש ובידכם תעודות יהודיות ישנות. חובה מומלצת.

http://www.jewishgen.org

ספקנים

בכל מה שזז

מאז אמר סוקרטס ״הדבר היחיד שאני יודע הוא שאינני יודע דבר״, זרם הרבה מידע בעולם. דקארט, מאות שנים אחריו, מתוך ניסיון להטיל ספק בקיומו של העולם הפיסי, אמר ״אני חושב משמע אני קיים״, ובאתר הרשמי של קהילת הספקנים הופכים את סדר המלים במשפטו של דקארט: ״אני קיים משמע אני חושב״ – וחושב זה כמובן מטיל ספק ומבקש ראיות. באתר של הספקנים אפשר לקבל פרטים לגבי כנסים, לקרוא מהכתבות במגזין שלהם, ובעיקר לצאת החוצה משפע הקישורים שיש שם: מגזינים, ארגוני ספקנים, ארכיונים, קבוצות דיון, עמודי בית של ספקנים ועוד. מנוחה הולמת מהשיטוט אפשר לעשות באתר של משחק לוטו (בראש עמוד הלינקים לאתרים אחרים), שבעצם מבהיר למה לא כדאי לשחק לוטו.

http://www.skeptic.com

אלווים חי או מת?

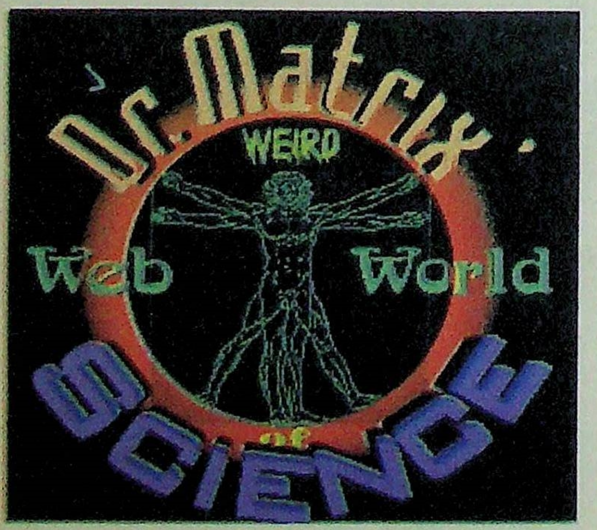
״הסקפטים האוסטרלים״ הם קהילת אנשי אקדמיה החוקרים תופעות לא נורמליות ופסאודו־מדע מנקודת מבט מדעית. מדובר באנשים שקולים ורציניים, שמטרתם להביא לידיעת הציבור לא רק אמיתות לגבי עניינים אופנתיים כחייזרים ואסטרולוגיה, אלא גם לגבי ערכם התזונתי של ויטמינים, למשל. יש להם קמיע (!) מקסים – דוב הקואלה – ושעשועים סקפטיים כגון ״מה קורה כשמתבוננים בריכוז רב בצילום של בומרנג״. ברשימת הנושאים ״הדברים לגביהם אנחנו סקפטיים״ תמצאו את משולש ברמודה, המפלצת מלוך נס, הכוחות הטמונים בפירמידות, נומרולוגיה, אסטרולוגיה ועוד. אלוויס פרסלי חי או מת? די בשתי קריקטורות כדי למצות את הנושא.

http://www.skeptics.com.au/index.html

המילון המלא לסקפטים

רשימת המונחים באתר של רוברט ט. קרול, רופא ופרופסור לפילוסופיה מאוניברסיטת קליפורניה, סן דייגו, יכולה לשמש גם כרשימת מלאי לאוהדי ניו־אייג׳ באשר הם: במה מאמינים ומה הן טענות המתנגדים. תמצאו שם הליכה על אש, בתים מאוכלסי רוחות, נטורליזם, תיבת נוח, חוויות מחוץ לגוף ואורי גלר – עליו יש מעט מידע, ממש על קצה הכפית, ומלוא החופן קישורים. האינדקס עצמו לא משהו, אבל יש מנוע חיפוש ובעיקר יש תכנים טובים, המשמשים כמבוא למי שאינם בקיאים בתחום, עם קישורים לאתרים אחרים.

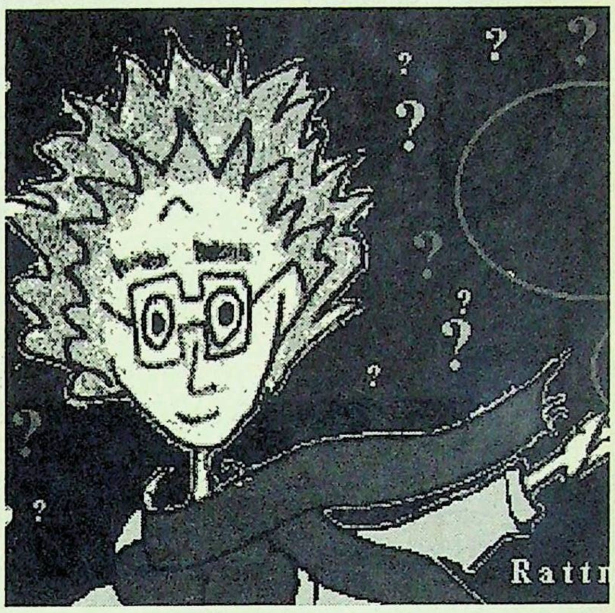
http://wheel.dcn.davis.ca.us:80/~btcarrol/skeptic/dictcont.html

המלצות קוראים

ומה זה לעזאזל http? באתר הזה תמצאו תשובות לכל השאלות המטרידות שגולשים חדשים נתקלים בהן, כמו מה זה WWW, או FAQ, מה זה בכלל אינטרנט, ומה זה כל הקיצורים המוזרים בצ'טים. יש רק עניין אחד – אין שום קשר בין האינפורמציה באתר לבין החיים האמיתיים. וחלק מהתשובות שהם המציאו שם אפילו די מצחיקות. תודה ליונתן סילבר

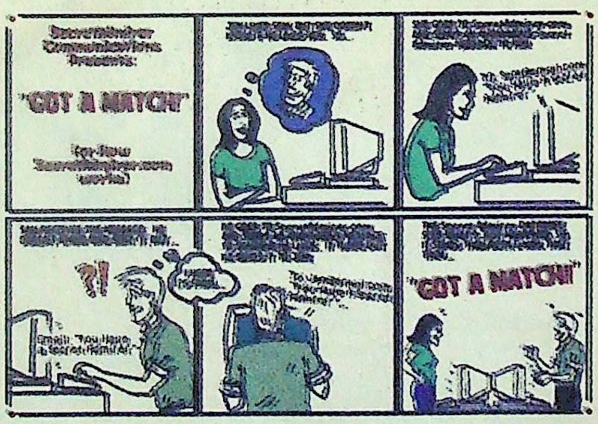
http://www.geocities.com/Athens/forum/7405

הפלא ופלא סגנון חיים זה הכל, קובע האתר הזה, ולכן הוא מציע לכם לרכוש רובוט שיביא לכם את הקפה למיטה, שישנה לכם את המוסיקה לפי האינטואיציה, ידליק לכם את האור כשהשמש שוקעת ובכלל יהפוך אתכם למיותרים למדי בסצינה הביתית. אם, כמובן, יש לכם מלא מלא כסף.

http://www.hometoys.com

האתר היעיל

נתחיל ונאמר שהאתר היעיל של השבוע הוא מבחינות רבות גם האתר האידיוטי של השבוע. כל ייעודו הוא לברר בשבילכם אם מישהו שאתם חושקים בו מחזיק ברגשות דומים כלפיכם. וככה זה עובד: דרך האתר אתם שולחים דומה אלקטרוני אל מושא ההערצה (בין אם אתם את או אתה, וכאן אנחנו כותבים בלשון זכר מפאת הנוחיות וכו').
המכתב מגיע אליו באופן אנונימי, והוא מתבקש להיכנס לאתר. שם הוא מוזמן לשלוח בעצמו מכתב אלקטרוני לבחיר או בחירת לבו, יהיה אשר יהיה. אם רצה אלוהים, והבחורה (נניח) היא אותה בחורה ששלחה לו את הצהרת כוונותיה האנונימיות, ישלח השרת של האתר מסר לשני צדדים המאושרים, ויודיע להם "בינגו!". בשלב הזה יוצא האתר מהתמונה, והזוג הצעיר יכול ליפול זה על צווארו של זה ולצעוד בידיים משולבות אל עבר השקיעה.
ולמה כל זה כל כך אידיוטי? כי ההנחה המובלעת של האתר היא שיש לכם את כתובת האי־מייל של מי שאתם רואים בו רע לחיים (או כל דבר אחר). השאלה הראשונה שעולה, היא למה לעזאזל צריך את התיווך של האתר. השאלה השנייה שעולה היא, אם אתם מוגבלים לאנשים שאתם יודעים את הכתובת האלקטרונית שלהם, אז מה הועילו חכמים. בואו נודה, אתם הרי מאוהבים בסתר לבכם לא בזה שיושב בשולחן לידכם בעבודה, אלא באסף מכיתה י"א, או במישהי שישבה לידכם באוטובוס, בדרך לאילת. אנשים, בינתיים, לא הולכים עם כתובות אלקטרוניות על המצח, ונגד זה באמת אין מה לעשות.

http://www.SecretAdmirer.com

לידיעת הגולשים

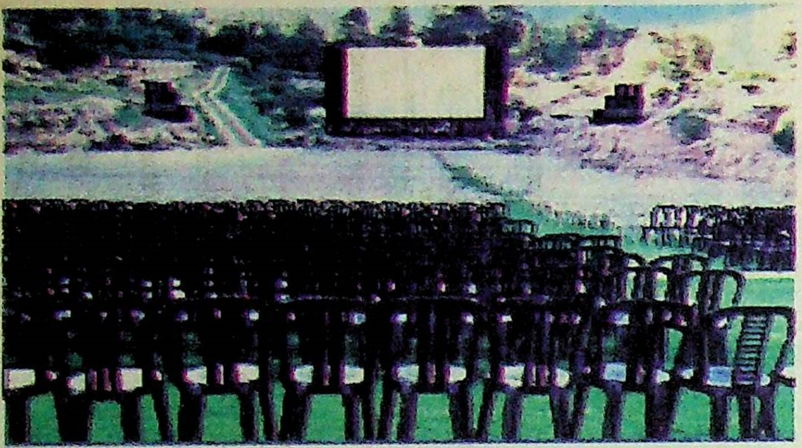
אתר הקפטן:
http://www.haaretz.co.il/captain

המצעד

עשרת האתרים בעלי מספר הכניסות הגדול ביותר ממנוע החיפוש "תפוז" (http://www.tapuz.co.il):

- http://www.netking.com/harzufim
- http://www.haaretz.co.il
- http://www.netvision.net.il/~zombit
- http://www1.snunit.k12.il
- http://www.artik.co.il
- http://www.hamaagar.co.il
- http://weather.macom.co.il:80/index-heb.html
- http://www.globes.co.il/Hebrew
- http://www.math.technion.ac.il/~nyh/israel/hindex.html
- http://www.schoolsucks.com/israel

אתרים חדשים

סרטים (1) האתר החדש של E! מיועד לסייע לכם לא לפספס את הסרטים שלא תשכחו. בעזרת שאלון הבודק את טעמכם האישי ממליץ לכם האתר על סרטים שמציגים עכשיו ושאסור לכם לפספס. זה אמנם לא חדש, אבל האתר מציע לשלוח לכם דואר כשסרט חדש מהז'אנר החביב עליכם ייצא לאקרנים, ובכלל לדאוג לכם יפה יפה. יש גם כמובן ביקורות מקיפות, הכי טובים והכי גרועים. עוד אתר חדש, פחות רשמי ומהודר, מציע ביקורות ודירוגים של סרטים רצים.

http://www.moviefinder.com

http://www.movieguide.org

סרטים (2) פסטיבל הקולנוע הבינלאומי בירושלים, ה־14 במספר, ייפתח ב־10 ביולי, ויוצגו בו 180 סרטים מכ־60 מדינות. לקראת הפסטיבל נפתח אתר משנה באתר של הסינמטק, הסוקר את הסרטים ומדווח על מועדי הקרנתם.

http://www.jer.cine.org.il/html/festivah.htm

דיבורים היום בשעה 22:00 יתקיים "טוקשואו" בהשתתפות כוכבי הסדרה "הפוך". בצ'ט אפשר יהיה לשאול שאלות, להעיר הערות, ובכלל להרגיש מאוד אמריקה אודליינים. אפשר להיכנס לצ'ט דרך האתר של קשת או של וואלה, המארחת את האירוע:

http://www.keshet-tv.co.il
http://www.walla.co.il

מנועי חיפוש "משמר מנועי החיפוש" הוא דוגמה קלאסית למדיה שמתעסקת בעצמה, אבל במקרה הזה זה גם מעניין ויעיל. האתר סוקר חידושים במנועי החיפוש הקיימים, מנפק סטטיסטיקות לרוב, מעניק שיעורים קצרים ויעילים בטכניקות חיפוש, נותן טיפים ומדווח איך זה עובד באמת.

http://www.searchenginewatch.com

אסטרונומיה "שאל את האסטרונום", אתר חדש מהקונגלומרט של נאס"א, מעמיד לרשות הגולשים את ידיעותיו המופלגות של האסטרונום התורן, ד"ר סטן אודנוואלד. אודנוואלד עונה בנימוס ובקוקטיות על שאלות מגוונות מתחומים שונים כמו האם היקום מסתובב? אם הרבה עוברי ממשל הודו שראו עב"מים, האם זה אומר שהם קיימים באמת? אם היקום הוא סופי, מה יש בצד השני? וגם כמובן כל שאלה שתרצו להפנות אליו. השאלות מסודרות לפי נושאים, ויש גם עמוד של 15 השאלות הפופולריות של החודש.

http://bolero.gsfc.nasa.gov/~odenwald/ask/askmag.html

ספרים לא אמזון ולא בארנס אנד נובל, אבל ישראלי וחביב. האתר של הוצאת הספרים מודן, שקם, איך לא, לכבוד שבוע הספר, מציע לקנייה ספרים מתוך קטלוג של 3,000 כותרים. ניתן לחפש לפי נושאים או על ידי מנוע חיפוש, ליד ספר מופיע תצלום של הכריכה, והרכישה ניתנת לביצוע ישירות מהאתר או, לחוששים, באמצעות פקס. ולרגל שבוע הספר – מחירים מיוחדים ומשלוח בחינם.

http://www.modan.co.il

בהכנת המדור השתתפו: אליהו וידל, דפנה לוי־ינוביץ, מיכל רוזה.